

کوشتنی

رضی عنہ

ئیمام حوسهین

رونکردنهوی راستیه کان ..

روشنکردنهوی لیله کان ..

رهواندنهوی شوبه کان ..

ماموستا علی خاچ

۱۴۳۵ هـ

چاپی دووهم

له بکلا و کراره کلنر

مالپهري به هشت

www.ba8.org

✉ malpariba8@yahoo.com

۰۷۷۰۱۵۱۷۳۷۸

عیراقه - کوردستان - کهلار

هه همیشه له گه لمان بن بو بهر هه هه نو هه

کتیبی ژماره ﴿١٦٨﴾ له کتیبخانهی مالپهري به هشت

ریخوشکار

سوپاسی خوای مهزن ده کهم بهو شیوهیهی شایستهیهتی، صهلات وسه لام لهسه رینمونیکاری مرؤقایهتی که موحه مدهی په یامبه ریهتی علیه السلام، ههروهها لهسه ر خو شه ویستان وئازیزان و سه ر خه رانی په یامبه ر علیه السلام، که خیزان و خانه واده و هاوه له کانیهتی، وئه وانه شی شوینیان که وتون به چاکی، دوا ی ئه وه:

خوینهری سه نگین... ئه م کتیبه ی به رده ستت چند هه لبرارده یه که له کتیبی: «ده میک له میژوی ئیسلام له وه فاتی په یامبه ر وه علیه السلام تا کوشتنی حوسهین علیه السلام»، وئه و پرس وباسانه ی تیدا دهرهینراوه که په یوهسته به کوشتنی حوسهینه وه، پاشان دهستکاری کراوه وبوی زیاد کراوه ولیی که مکراره وله کاتی به راوردن ئه وهت زیاتر بو ږون ده بیته وه. کتیبه که مان ناولینا: «کوشتنی حوسهین - علیه السلام - رونکردنه وهی راستیه کان وروشنکردنه وهی لیلیه کان وره وانندنه وهی شوبهه کان». به هیوای پرکردنه وهی ئه و بو شاییهی له م بواره ههستی پیده کریت، وبابه ته که به شیوازیکی زانستی نوسراوه جیاواز له زۆربه ی ئه و کتیبانه ی له م باره یه وه نوسراون زۆرتر بایه خ به وروژاندنی ههست وسۆز ددهن، له خوای بهرز و مهزن ده پاریمه وه ئه وه مان فی ر بکات که سودمان پی ده گه یه نی ت و سودیشمان پی بگه یه نی ت به وهی که فی رمان ده کات.

علی خان

مزگه وتی قازی محمد - رحمه الله تعالی - رۆژی ۱۰ ای محرم «عاشورا» ی سالی ۱۴۳۴.

پیشهکی

باسی کوشتنی حوسهین، نهیار وگروپه لاریکان هر له کۆنهوه قواستویانهتهوه بۆ مهرامی خراب، نهك به شوینکهوتنی بهلگه و نوری خوا، بهلکو به شوینکهوتنی ئارهزوو و ههوا.

له کاتیکیدا خوی گهوره له زۆر شوینی قورئاندا ئامۆژگاری پیغه مبهری خوا ﷺ دهکات، که شوینی ههوا وئارهزوو نه کهویتی، بهلکو شوینی ئهوه بکهویتی که له لایهن خواوه بۆی داده بهزیتی، تنهنا ئهوه رووناکی وهیدایهته ، ههر ریگا وریبازیکی لهوه لایدا تاریکی وسهرگهردانیه.

زۆربه مان بیستوو مانه که پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویهتی: «ئومه ته کهم دابهش ده بیته سهر حهفتا و سی به شهوه، هه موویان له ئاگرن تنهنا دانیه کیان نه بیته».

جا ههر یهك لهو گروپه لاریبانهی، که ههن ئه لاین: ئیمه ئه و کۆمه له یهین که رزگاریان ده بیته. که وابوو مروژ چۆن هه قه که یان بنا سیته؟

خوی گهوره له قورئاندا فیری ئه وه مان ده کا که هیچ شتیکی به بانگه شه وئیدیعا کردن نیه، بهلکو ئه بیته لی کۆلینه وه ی لی بکریتی، لی کۆلینه وه ش بریتییه له گه ران به دوا ی به بهلگه کاندای، که تا چه ند دروستن پاشان تا چه ند بۆ ئه و مه به ستانه ده شیئن.

خوی گهوره ده فرموی: [يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَاٍ فَتَبَيَّنُوْا] [الحجرات: ۶]. واته: «ئهی ئه وانهی باوه رتان هی ناوه، ئه گه ر گونا هکاریکی هه والیکی بۆ هیئان، ئه وای لی بکۆلنه وه تا بو تان روون ده بیته وه».

به راستی میژووی ئومه تی ئیسلامیش توشی تی ئاخنی و شیواندن و تی کدانی زۆر هاتوو، به هوی ئه و کۆمه ل وگروپانه ی که له سه ره تای ئیسلامه وه دروست بوون، ههر کۆمه له و هه ولی داوه بایه خ و گرنگی خوی زیاد بکات و به رز بکاته وه له سه ر حیسابی به رانه ره که ی، ئه مه ش که لی نانیکی دروست کرد له میژووی گه وره کانی ئومه ته که ماندا.

له نیو ئومه تدا خه لکانیک ده بینی سنوری شه رعی به رزاندوو له خو شیستنی که سایه تیه کاندای، هه بووه ها وه لی پایه به رز عه لی کوری ئه بو تالی ﷺ زۆر خو شیستوه، خو شیستنیکی که سه ری

تەواو لىتتىكدادە، روداو و باس و ھەواللى ئاۋھاي لىۋە گىپراۋەتەۋە كە قبولناكرى، لەھەمان كاتىشدا ھەواللى داۋە لە بايەخى ئەۋانى تر كەم بكاتەۋە، وخەلكانى تر بە دەستدرىژىكەر بۆ سەر مافەكانى ەلى ﷺ لەقەلەم بەدا، بەمە ستەمىيان ھەم لەخۇيان و ھەم لە ەلى كەرد، تەنانەت زىادەپرۆيى كەردن لەو ھاۋەلە بەرپىزە سەرى كىشا بۆ ۋەچەكانىشى، كار گەيشتە ئەۋەي بلىن: ئىمامن و دىيارى كراون و مەعصومن ، ھەر ۋەكو چۆن پىغەمبەران مەعصومن ەلېھم السلام.

* ئەۋە ەلىە ﷺ ئەللى: «خەلكانىك بەرادەيەك خۇشيان دەۋىم تا دەيانباتە ئاگرەۋە، خەلكانىكىش بەرادەيەك رقىان لىم دەبى تا دەيانباتە ئاگرەۋە»^(۱).

* ھەرۋەھا ئەللى: «دوو كەس لەسەر من تىا ئەچن: كەسىكى زىادپرۆ لە خۇشەۋىستىم، كەسىكى زىادپرۆ لە رق لىبوونم»^(۲).

ئەم جۆرە بىر كەردنەۋە و شىۋە زىادەرەۋىانەش - لەسەر راستىن بۆچون - لە دواي نىۋەي «سەدەي سىيەمى كۆچىەۋە» سەريان ھەلداۋە.

بەلگەيەي ئەم راستىەش ئەۋەيە: ئەو رق لىبونەي نىۋان ەلى ﷺ و ھاۋەلە بەرپىزەكان، كە باسى لىۋە دەكەن، لە ھەوال و رپىوايات وباسە صەحىحەكاندا شتى وا نابىنن، بەلكو بە پىچەۋانەۋە، شتانى وامان بىنى، كە بەلگەن لەسەر مەزنى ئاستى خۇشۋىستىيان لە بۆ يەكترى، لەگەل بىننىنى چەندەھا روداۋى پرشنگدار لە خۇشەۋىستى وخۇنەۋىستى وبراىەتى و دۇستايەتى و دلسۆزى وئامۆژگارى وژن وژنخۋازى، بە رادەيەك كە ھەر بە وىژدانىكى شەيداي راستى، ئەۋانە بىننىت، ئەو وتە ساختە و دەلەسە دوژمناۋى و رقاۋى و بوغزاۋىانە بە درۆ دەخاتەۋە..

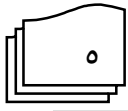
لەو وىنە پرشنگدارانە:

* ھەر سى خەلىفە سەر راستە كە: ئەبۋبەكرى صىددىق، عومەرى كورى خەتتاب، عوسمانى كورى ەففان، ھانى ەلى دەدەن لە بۆ خواستنى فاتىمە وبەشدارىش دەكەن لە

^(۱) أخرجه ابن أبي عاصم في (السنة) برقم (۹۸۳)، وقال العلامة الناصرالدين الألباني (إسناده صحيح على شرط الشيخين). وانظر

(نهج البلاغة) (۴۶۹) (۱۰۸/۴)، و (مناقب الامام أمير المؤمنين) (محمد بن سليمان الكوفي) (۲/۲۸۳)، و (الأمالى) للطوسي (ص ۲۵۶).

^(۲) المصدر السابق برقم (۹۸۴)، وقال العلامة الألباني (إسناده حسن).

کوشتنی ئیمام حوسهین رهزای خوای لی بی

ناماده کرن و شایه تیداندا:

* عهلی رضی الله عنه ئه لی: « ئه بوبه کر و عومهر هاتنه لام و وتیان: بۆ نارۆی بۆ لای په یامبه ری خوا رضی الله عنه و باسیکی فاتیمه ی لا بکه ی » (۳).

* ههروه ها ئه لی: په یامبه ری خوا رضی الله عنه پیی وتم: « هه ر ئیستا برۆ قه لغانه که ت بفرۆشه و پاره که بییم بۆ بهینه، تا پیداو یستی مال بۆ (خۆت) و (فاتیمه) ناماده بکه م ».

عهلی رضی الله عنه ئه لی: منیش رۆیشتم و فرۆشتم به عوسمانی کوری عه ففان به چوارسه د دره می رهشی کۆچی.

کاتیك که پاره که م لیوه رگرت و ئه ویش قه لغانه که ی لیوه رگرت.

عوسمان وتی: ئایا من بۆ تۆ له قه لغانیک زیاتر ناهینم وه تۆش بۆ من له دیره م زیاتر ناهینی؟ منیش وتم: به لی.

ئه ویش وتی: ده ئه و قه لغانه دیارییه له منه وه بۆ تۆ.

منیش قه لغانه که و پاره که م هینا و رۆیشتم بۆ لای په یامبه ری خوا رضی الله عنه قه لغان و دره مه کانم خسته به رده ستی و باسی ئه وه ی عوسمانم بۆ کرد، ئه ویش دو عای خیری بۆ کرد، پاشان مشتیک ی له دره مه کان گرت و بانگی ئه بوبه کری کردو دای به ده ستیه وه و فه رموی: « ئه ی ئه بوبه کر به م دره مه مانه هه ندی پیداو یستی مال بۆ کچه که م بکه ره » (۴).

* عهلی رضی الله عنه ئوم که لسومی کچی له عومه ری کوری خه تاب رضی الله عنه ماره ده کات، خوا له هه مویان رازی بی (۵).

* عهلی رضی الله عنه منداله کانی به ناوی براو خۆشه و یسته دینیه کانیه وه ناو ده نیت: ئه بوبه کری

(۳) أمالي للطوسي، ص ۳۹، بحار الأنوار (۹۳/۴۳).

(۴) كشف الغمة (۳۶۹/۱)، بحار الأنوار (۱۳۰/۴۳).

(۵) فروع الكافي كتاب النكاح، باب تزويج أم كلثوم (۳۴۶/۵)، و فروع الكافي كتاب الطلاق، باب المتوفى عنها زوجها (۱۲۰/۶).

وقبلها البيهقي في السنن الكبرى (۶۳/۷)، مصنف عبدالرزاق (۱۶۳/۶).

صديق، عومەرى كورپى خەتاب، عوسمانى كورپى عەففان^(١)، ھەرۋەھا ستايشيان دەكات:

عەلى رضي الله عنه ئەلى: « بەراستى ئە من ھاۋەلانى پەيامبەرم صلی اللہ علیہ وسلم بىنيو، دە بەخوۋا كەستان لەوان ناچن، سویند بەخوۋا بەھۆى دونيا نەويستيانەو دەيانتبىنى بەيانيان سەر و قژيان شيواو و تۆزاوى بوو ، شەوانيشيان بە شەو نوئژ و سوژدە و راوہستانەوہ زىندو دەكردەوہ، جارئك گۆنايان و جارئك نيۆ چەوانيان لەزەوى دەنا [بۆ دەربىرىنى ملكەچى و زەلىلى بۆ خوای بەرز و پىرۆز]، كە باسى ئاخىرەتيان بۆ دەكرا وەكو ئەوہ وابوو بەسەر زوخال [پشكو] ھوہ وەستابن، بەھۆى دريژى و زۆرى سوژدە كانيانەوہ خەويان لى نەدەكەوت، وەكو ئەوہى شتيكى رەق لە نيۆ چاوانيان بيت و تييدا بسورپتەوہ و نەھيلىت بچەون و پشويەك بدن، ھەركە باسى خوا بكرايە فرميسك بە چاۋەكانياندا دەھاتە خوارەوہ و دەم و چاويانى تەر دەكرد و دەلەرزان و دەھەژان وەكو چۆن دار لە رۆژى باى توند دا دەلەرپتەوہ ».

عەلى مندالى ھەبوو بەناوى ئەبوبەكر و عومەر و عوسمان، ئەبوبەكر و عوسمانى لەگەل حوسەين لەروداوى (طف) دا كوژران، بەلام عومەريان تەمەنى زۆرتەر كرد^(٧).

^(١) أنظر كتب الأنساب كـ«عمدة الطالب» لابن عنبه، و«الأنساب» للسمعاني.

^(٧) بحار الأنوار (٧٤/٤٢)، الشجرة الزكية في الأنساب (٤١٣).

هاوه لآن هه مویان برای یه ک بوون

یه کیئک له گه وره ترین درۆکانی میژوو، گومانی ئەو گومان له دلانه یه که واته زانن هاوه لانی په یامبەر ﷺ رقیان له یه کتر بووه و دوژمنایه تیان له ئاست یه کتردا په نهان کردووه!!

ئای به راستی گومان یگی پوچه، زۆر دووره له وهی خوای په روه ردگار له قورئاندا پروونی کردۆته وه وده فه رمویت: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ [آل عمران: ۱۱۰]. واته: «به راستی ئیوه چاکترین ئوممه تیکن بو خه لکی هیترایته دی، فرمان به چاکه ده کهن و جلّه وگیری له خراپه ییش ده کهن و باوه ری دامه زراو و به خوا ده هیئن». یان ئەوهی که په یامبهری خوا ﷺ ده فه رمویت: «خیر الناس قرنی»^(۸)، واته: «باشترینی خه لک، خه لکانی سه رده می منن».

بیگومان میژووی موسولمانان پیویستی به نوسینه وه یه کی سه ر له نوی هیه، به وه رگرتنی له سه رچاوه پاک و پوخته کانیه وه. به تایبه تر له و جیگایانه ی، که میژوونوسه ناموسلمانه هه وائ هه لبه سته کان نوسیویانه ته وه، له کاتیئکدا ده زانین، که ئوممه تی ئیسلامیمان ده وه له مه ندرین ئوممه ته به ناوه رۆکی میژوووه که ی و هه مووی به سه نه دی چه سپاو له له ناوچون پاراستوو.

ئه بیئ میژو به وردی بخوینینه وه

ئه بیئ میژوو بخوینینه وه وه ک خویندنه وه ی فه رموده کانی په یامبهر ﷺ.

جا ئە گه ر ئیمه بمانه ویئ فه رموده کانی په یامبهر ﷺ بخوینینه وه، ده بیئ بگه رپین به دوای چه سپاوی هه وائه که، ئایا له په یامبهری خواوه هه وائی وا چه سپاوه یا نه؟

هه رگیزیش ناتوانین راستی و چه سپاوی فه رموده کانی په یامبهر ﷺ له هه لبه سته و بی بناغه کان جیا بکه یینه وه، هه تا ته ماشای سه نه د و ده قی هه وائه که نه که یین. چونکه زانایان گرنگی زۆریان به فه رموده و هه وائخوانه کانی داوه و به دوای فه رموده کانیاندا رۆیشتون و پالآتوو یانه،

^(۸) صحیح البخاری کتاب الشهادات، باب لا یشهد علی شهادة جور اذا أشهد حدیث رقم (۲۵۰۹).

دوايش برپارىيان لەسەرى داوہ و صەحیح و ضعيفيان لەيە کتر جياکردۆتەوہ، ئا ليرەشەوہ فرمودە کانيان لەو شتانه پاککردۆتەوہ کە بە درۆوہ يان بەھەر شيوازيکی تر خراوہتە سەرى.

بەلام ميژوو جياوازە لە فرمودە، دەبينين زۆريک لە رپوايەتەکانى ميژوو سەنەدى ھەر نيە، جارى واش ھەيە سەنەدى ھەيە، بەلام ھيچ کام لەو راپويانەى کە لەناو رپوايەتە کەدا ھەن ژياننامەيان ديار نيە، ھيچ يە کيکيش لەزانايان نابينين بە باشى يان بە خراپى، بە مەدح و يان بەزەم (جرح و تعديل) باسيانى کردبیت، جا لەم حالەتەشدا برپاردان لەسەر ئەو رپوايەتە قورسە، چونکە حال و بارى ھەندیک لە پياوانى سەنەدە کە ناديارن.

بەيەت دەدرى بە يەزیدی کورى موعاويە

لە سالى پەنج و شەشى کۆچى دا، موعاويە برپارىيدا خەلکى دواي خۆي بەيەت بەدن بە يەزیدی کورى، ئا ليرەدا موعاويە لە رپچکەى ئەوانەى پيش خۆي لايدا، چونکە پەيامبەرى خوا ﷺ کارەکەى ھەروا ھيشتەوہ يا ئەبوبەکرى دانا، پاشان ئەبوبەکر ھاتوو و عومەرى دەست نیشان کرد، دواي ئەو عومەر ھات و شەش کەسى دەست نیشان کرد و بەلام سەعیدی کورى زەيدى ليدەرکردن چونکە کورى مامى خۆي بوو، لەگەڵ عەبدوللاي کورى دا، دواي ئەو ھيش عوسمان ھات و کەسى ديارى نەکرد، ئينجا عەلى ھات، ئەو ھيش ديسانەوہ کەسى دەست نیشان نەکرد، ھەسەن ھيش وازى لى ھينا بو موعاويە.

بۆيە بە موعاويەيان ووت: يان ئەوہتا وازى لى بينە، وەکو چۆن پەيامبەرى خوا ﷺ کردى، يان ئەوہتا وەك ئەبو بکرى صديق بکە و کەسيک دابنى کە خزمى خۆت نەبى، يان وەك عومەر بکە؛ کارەکەى داىە دەست شەش کەسەوہ خزمى خۆي نەبوون، يان ئەوہتا وازينە با موسلمانان خۆيان يە کيک ھەلبژيرن، بەلام موعاويە رازى نەبوو ئيلا ھەر دەبیت دواي خۆي (يەزید) ي کورى جينشين بیت^(٩). پى ئەچى لايەنە چاکەکەى ھەلنەبژاردبى، لە ترسى ئەو شەر و ئاشوبەى لە کە لە شورادا دەکەوتەوہ، گوپرايە لى و ئاسايش و سەقامگيريشى لەو لايەنەدا دەبينىوہ کە يەزیدی کورى تيدابووہ^(١٠) ئەمە ئەگەر واش بى ھەر راست نيە، بەلکو ھەق لە شورادايە.

(٩) رواه خليفة بن خياط في طبقاته (ص ٥٢)، من طريق جويرية بنت أسماء عن أشياخ أهل المدينة.

(١٠) أنظر: (مقدمة ابن خلدون) فصل في ولاية العهد (ص ١٦٦).

هه ئویستی ئه هلی سوننه ت و جه ماعه ت له به رامبه ر به یعه تدان به یه زیدی

کوری موعاویه

ئه هلی سوننه و جه ماعه ئه لئین: به یعه ته که دروسته، به لام ئه م به یعه ته عه ییدار ده که ن به هوی ئه م دووشته وه:

یه که م: ئه لئین ئه مه شتیکی تازه بو، که خیلافه تی داوه ته کوره که ی خوی، وه کو ئه وه ی ئیتر خیلافه ت بیته به ویراسه ت، ئه مه دوای ئه وه ی به شورا یا ده ستنیشان کردنی جگه له خزم بووه، ئه ی چ جای ئه وه ی نزیکیکت بی و کوریککی راسته و خوی خوتیش بی، له م روانگه یه وه ئه م مه بده ئه ره دکرایه وه به بی له به ر چاوگرتنی که سه که، ئه وان ئه و مه بده ئه یان ره ت کرده وه که وا کاره که بیته ویراسه ت.

دووه م: خه لکی له (یه زید) شیاو تر هه بوون بو خیلافه ت، وه کو ئین عومه ر و ئین زوبه یر و ئین عه بباس و حوسه ین، جگه له مانه ش هی تر زۆرن.

سه باره ت به دید و بوچونی موبته دیعه کان، ئه وان وا ده بینن که ئیمامه ت و خیلافه ت ته نها له عه لی و کوره کانیدا ده بیته، هه ربویه ئه وان به یعه ته که ی یه زید به ته نها عه ییدار ناکه ن، به لکو هه موو به یعه تیک ره تده که نه وه که نه دریت به عه لی و کوره کانی، هه ر له سه ر ئه و ئه ساسه ش ئه وان به یعه ته که ی ئه بوبه کر و عومه ر و عوسمان و موعاویه هه ر هه موویان به نادره ست ده زانن، به بی له به رچاو گرتنی به یعه تده ره که. چونکه ئه وان ئه لئین خیلافه ت و ئیمامه ت دیاریکراوه بو عه لی و کوره کانی هه تا رۆژی قیامه ت.

ئایا یه زید شیاو بوه بو خیلافه ت؟

ئین که سیر چیرۆکی عه بدوللای کوری موتیع و هاوه له کانی ده گیریتته وه که رۆیشته وون بۆلای موحه ممه دی کوری حه نه فیه - که کوری عه لی کوری ئه بو تالبه و برای حه سه ن و حوسه ینه له باوکه وه -، ویستویانه رازی بکه ن بو لابرده نی یه زید، ئه ویش قایل نه بووه، ئین موتیع وتی: یه زیدی کوری موعاویه مه ی ده خواوه ته وه و نویت ناکات.

موحه ممه دیش وتی: من ئه وه م لی نه بینیه که ئیه باسی ده که ن، ئه من رۆیشته ومه ته لای و ماومه ته وه، به رده وامه له سه ر نویت کردن، هه ولی خیر و چاکه ی ده دا، پرسیری فیه ی ده کرد و

سوننه ته کانی جی به جی ده کرد.

وتیان: ئه وه له بهر تو خۆی وا ده رخستوه.

موحه ممدی کوری حه نه فیهش وتی: باشه چی من ترساندی و هیوای چی لیکردووم؟ ئیوه هه رگیز ئه وانه تان لیبی بینیه که باسی لیوه ده کهن؟ ئه گهر ئه و کارانه ی به پیش چاوی ئیوه وه کردییت، ئه وا بیگومان ئیوه ش شهریکی وین، ئه گه ریش ئه وانه تان لی نه بینیه ئه وا بو تان حه لال نییه شایه تی له سه ر شتیك بدن که نازانن و نه تان بینیه .

ئه وانیش وتیان: ئه وه لای ئیمه ره وایه، گه ر چی نه شان بینیه .

موحه ممدی کوری حه نه فیه وتی: خوا ئه مه به شایه تی قبول ناکات، ئینجا ئه و فه رمایشته ی

په ره ردگاری بو خویندنه وه که ده فه رموی: ﴿إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ [الزخرف: ۸۶].

جا ئه و فاسیقیه ی دراوه ته پال یه زید وه ک مه ی خواردنه وه و یاریکردنی له گه ل مه یون و خراپه کاری و.. هتد، هیچیان به سه نه دیکی سه حیح لیوه ی سابت نه بوون، بو یه پروا به مه ناکری و ئه سل باشیه، ئیتر خوا زانا و شاره زاتره به حالی یه زید، ئه مه ش به لای ئیمه وه گرنگ نییه، ئه وه له بهینی خۆی و خوای خۆی دایه .

گریمان مه سه له که ئاوه اش بوبی، خو فاسقیتی ئیمامیش خوج لیکردنی واجب ناکات ئا به و

شیوه یه ی که رویداوه، وه ک دوا جار باسی لیوه ده کهین.

بهیعت دهریت به یهزید و حوسهینیش رهدی دهکاتهوه

ئهوهبو له سالی ۶۰ی کۆچی و له تمههنی ۳۴ سالییدا بهیعت درا به یهزیدی کوری موعاویه، بهلام حوسهینی کوری عهلی و عهبدوئلای کوری زوبهیر بهیعتیان پینهدا، کاتیک داویان لیکرا بهیعت بدن، عهبدوئلای کوری زوبهیر وتی: ئەم شهو بیریکی لیدهکه مهوه و بهیانی رای خۆمتان پی ئەلیم، وتیان: باشه، ئیتر ههر که شهو داهاات له مهدینهوه بهرهو مهککه ههلهات و بهیعتی نهدا.

کاتیک هاتن بو لای حوسهینی کوری عهلی، وتیان: بهیعت بده.

وتی: من به نهینی بهیعت نادهم، بهلکو به ئاشکرا و به پیش چاوی خهلهکیهوه بهیعت نهدهم.

وتیان: باشه، ئهویش ههر که شهو هات، به دواي عهبدوئلای کوری زوبهیرهوه ههلهات.

خهلهکی عیراق نامه بو حوسهین دهنیرن :

گهیشه خهلهکی عیراق که حوسهین بهیعتی به یهزیدی کوری موعاویه نهداوه، ئەمانیش یهزیدی کوری موعاویهیان ناویت، بهلکو معاویهشیان ناویت، تهنه عهلی و کورهکانی نهبیّت - رهزای خوایان لیبیّت - کهسیان ناویت، ئهوه بوو ههر هه موویان نامهیان دهنارد بو حوسهینی کوری عهلی و تییدا دهیان نوسی: ئیمه بهیعتمان به تو داوه و تو نهبیّت کهسمان ناویت و بهیعتی یهزیدیش له گهردغان نه ما بهیعته کهمان بو تو یه، ئیتر نوسراو و نامهکان ئهوهنده زور بوون گهیشه زياتر له پینج سهده نامه، ههر هه مووی له خهلهکی کوفهوه دههات و داویان لیده کرد بیّت بو لایان.

حوسەين موسلىمى كورپى عەقىل دەنيرىت :

بۇ ئەو مەبەستە حوسەينى كورپى عەلى، ئامۇزاكەى خۇى: موسلىمى كورپى عەقىلى كورپى ئەبوتالبى نارد بۇ ھىنانى ھەوال و پاستى و روونى مەسەلەكە، كە موسلىمى كورپى عەقىل گەيشتە كوفە دەستى كرد بە پرسىيار كردن، بۇى دەرکەوت خەلكى يەزىدىيان ناوى و حوسەينى كورپى عەلىيان دەويت، دوايى لە مائەكەى ھانىئى كورپى عورودا ماىەو، ئىتر خەلك كۆمەل كۆمەل و تاك تاك دەھاتن و بەيەتەتيان دەدا بە موسلىمى كورپى عەقىل لە جياتى حوسەينى كورپى عەلى رەزاي خوا لە ھەموويان بىت.

لەوكاتەدا نوعمانى كورپى بەشیر ئەمىرى كوفە بوو، ھەركە ھەوالەكەى پىگەيشت، وا موسلىمى كورپى عەقىل لە بن دەستیانە و خەلك دىن و لە جياتى حوسەين بەيەتەتى پى دەدەن، واى پىشاندا كە ھىچى نەبىستووہ و پەى بەو باسە نەبردووہ، كار گەيشتە ئەوہى ھەندىك لەدەور و دەستەكەى چوون بۇلاى يەزىد و ھەوالەكەيان پىدا، كە خەلك بەيەت دەدەن بە موسلىم و نوعمانى كورپى بەشیرىش خۇى كەر كردووہ.

عوبەيدوللاى كورپى زياد دەكرىت بە ئەمىرى كوفە :

بەوھۆيەوہ يەزىد فەرمانى دا نوعمانى كورپى بەشیر لەسەر كار لابرىت و عوبەيدوللاى زيادى كرد بە ئەمىرى كوفە، خۇى ئەمىرى بەسەرە بوو كوفەشى خستە پالى تا ئەم كىشەيە چارەسەر بكات، ئەوہبوو عوبەيدوللاى كورپى زياد لە شەودا گەيشتە كوفە و دەم و چاوى ھەلپىچابوو، ھەر كە بەلاى خەلكىكدا تىدەپەرى و سەلامى لىدەكردن دەيانوت: وعليك السلام، ئەى كچەزاكەى پەيامبەرى خوا ﷺ، وايان دەزانى حوسەينە و بەنھىنى و دەم ھەلپىچراوى ھاتووہ، ئىتر عوبەيدوللاى كورپى زياد زانى مەسەلەكە جدىہ و خەلكىش چاوەرىنى حوسەينى كورپى عەلى دەكەن، گەرايەوہ كۆشكەكەى، خزمەتكارىكى خۇى نارد بەلكو ھەوالىكى مەسەلەكە بىنى و بزانى سەر مەسەلەكە كى بەرپوہى دەبا؟

ئەویش رۆيشت بەو پىيەى كە ئەم پىاوە لە ناچەى ((حمص))ەوہ ھاتووہ و سى ھەزار دىنارى پىيە بۇ يارمەتيدانى حوسەين ﷺ، ئا بەو شىوہيە دەستى كرد بە پرسىياركردن تا مائەكەى ھانىئى كورپى عورودەيان پىشاندا، كە چووہ ژورە موسلىمى كورپى عەقىلى بىنى و بەيەتەتى پىدا و سى ھەزار

دینارە کەشی پێدا، بەو شیۆهیه چەند رۆژێک سەردانی کردن هەتا بە تەواوی زانی چیان بە دەستەوهیه، پاشان گەڕایهوه لای عوبەیدوللای کۆری زیاد و دەنگ و باسە کە ی بۆ گێڕایهوه.

دەرچوونی حوسەین رضی اللہ عنہ بۆ کوفە :

دوای سەقامگیر بوونی بارودۆخە کە و بەیعتدانی خەڵکیکی زۆر بە موسلیمی کۆری عەقیل، ناردی بە دوای حوسەیندا کە بەرپێ بکەوه کاروبارە کە ئامادە باشە، ئەو بوو حوسەینی کۆری عەلی رضی اللہ عنہ رۆژی تەرویه دا دەرچوو بەرۆه و کوفە، عوبەیدوللای بەو کارە موسلیمی کۆری عەقیلی زانی بوو بۆیە گوتی: هانیستی کۆری عورۆم بۆ بیئن، ئەوانیش هیئایان و پرسیری لیکرد:

موسلیمی کۆری عەقیل لە کوئیە؟ وتی: نازام.

ئەویش بانگی (مەعقل)ی خزمەتکاری هانیستی کرد، کە هاتە ژۆرەوه، پێی وت: ئەمە دەناسی؟ وتی: بەلی، کە ناسیەوه پەشیمان بوویەوه و زانی مەسەلە کە فیلی عوبەیدوللای کۆری زیاد بوو، عوبەیدوللای کۆری زیاد پێی وت: موسلیمی کۆری عەقیل لە کوئیە؟!

وتی: بەو خوایه ئەگەر لە ژێر پێکانم بیئت بەرزی ناکەمەوه، کە وای ووت عوبەیدوللای کۆری زیاد پێی کیشا و فەرمانی دا زیندانی بکری.

خەڵکی کوفە پشتی موسلیمی کۆری عەقیل بەر دەدەن

کە هەوآلە کە گەیشته موسلیمی کۆری عەقیل، بە چوار هەزار سەربازەوه لە گەل خەڵکی کوفە دا دەوری کۆشکە کە ی عوبەیدوللایاندا، جا لە و کاتە دا عوبەیدوللای زۆریک دەم سپیەکانی کوفە ی لە لابوو، بۆیە پێی ووتن: ئەو خەڵکە لە موسلیمی کۆری عەقیل پاشگەز بکەنەوه، بەلێنی پارە و پولیشی پێدان و هەرپەشە ی سوپای شامی لیکردن، ئەو بوو ئەو دەم سپیانە دەستیانکرد بە هەلگەرانەوه و پاشگەز کردنەوه ی خەڵک، ئیتر هەر دایکە و دەهات و کۆرە کە ی خۆی ئەبردەوه، هەر پیاو و دەهات و براکە ی خۆی ئەبردەوه، هەر سەرۆک خێلە و دەهات و خەڵکی پاشگەز دەکردەوه، تا وای لیتهات لە کۆی چوار هەزار کە لە گەلی بوون، تەنھا سی کەس مایهوه ! تەنانهت خۆری ئەو رۆژە ئاوا نەبوو موسلیمی کۆری عەقیل تەنیا کەوت، خەڵک هەمووی رایکرد، وای لیتهات بە ناو کۆلانەکانی کوفە دا دەرپویشت نەیدەزانی بۆ کۆی بروت، تا دای لە دەرگای مآلی ئافرەتیک لە خێلی (کیندە) و پێی وت: ئاوم دەوی؟ ئەویش پێی سەیر بوو، وتی: تۆ کیی؟ وتی: من موسلیمی کۆری

عەقىلم، ھەوال ۋ سەربوردەي خۇي بۇ گىرايەو، كە خەلك لىي ھەلگەراونەتەو ۋ سەريان نەختو ۋ پشتيان داوۋتە تاو ۋ حوسەينىش وا لە ھاتننە، چونكە ئەم ناردبويە شوينىە كە بگەويتەرى، ژنەكە بردىە مائەو ۋ خانوويەكى چەپيان ھەبوو لەويى دانا ۋ ئاوي بۇ ھيئا، بەلام كورەكەي ھەستا ۋ ئىخبارى كرد، شوينەكەي ووت بە عوبەيدوللاي كورپى زياد، ئەويش ھەفتا پياوي بۇنارد ۋ دەورى مائەكەيان گرت، ھەندىك شەرى لەگەل كەردن بەلام دواجار-دواي ئەو ۋ پەيمانى نەكوشتنى لىوەرگرتن خۇي دا بەدەستەو برديان بۇ كۆشكى ئەمىر-، كە رۆيشتە ژورەو، عوبەيدوللاي كورپى زياد ھۆكارى ئەم كارەي لىپرسى؟

وتى: بەيەتتەك لە گەردنماندايە بۇ حوسەينى كورپى عەلى. ئەويش وتى: بۇ مەگەر بەيەتتەكى يەزىد لە گەردنتدا نيە؟ پاشان وتى: دەتكورم.

موسلىم وتى: رېگە بدە با وەسيەت بگەم. وتى: باشە وەسيەت بگە، چاوي گىرا، عومەرى كورپى سەعدى كورپى ئەبى وەقاصى بينى، پىي وت: تۆ نزيكتەين كەسى منى كە بە خزمائەتى بە من دەگەي وەرە با وەسيەتتەك بۇ بگەم، بردىە سوچىكى ژورەكەو ۋ پىي ووت كە: كەسەك بنىرەت بۇلاي حوسەين بەلكو بگەرپتەو، عومەرى كورپى سەعدىش راستەوخۇ پياويكى نارد كە بە حوسەين رابگەيەنەت كار لەكار ترازاو ۋ خەلكى كوفە فيليان لىكردو.

موسلىم لەو كاتەدا ووتە بەنرخە بەناوبانگەكەي خۇي ووت: (بە خاوخيزانتەو بگەرپتەو، خەلكى كوفە فرىوت نەدەن، لە راستىدا خەلكى كوفە درۆيان لەگەل تۆ ولەگەل منىش كرد، درۆزنىش خاوەن قسەي خۇي نيە).

لە رۆژى عەرەفە موسلىمى كورپى عەقىل كوزرا، حوسەينىش لە رۆژى تەرويهدا كەوتبوو ۋ رى، كە دەكاتە رۆژتەك پىش كوشتنى موسلىمى كورپى عەقىل.

به رهه ئستی هاوه لآن له ئاست ده رچوونه که ی حوسهین صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بو کوفه

زۆریک له هاوه لآن هه ولێاندا نه هیلن حوسهینی کورپی عه لی پروات، له وانه: عه بدوللای کورپی عومه ر، و عه بدوللای کورپی عه بباس، و عه بدوللای کورپی عه مری کورپی عاص، و ئه بو سه عیدی خودری، و عه بدوللای کورپی زوبهیر، و موحه ممدی کورپی حه نه فیه ی برای، هه موو ئه مانه که زانیان حوسهین نیازی کوفه ی ههیه ریگریان لیکرد، ئه مهش ووته ی هه ندیکیا نه:

۱. عه بدوللای کورپی عه بباس:

که حوسهین ویستی پروات، عه بدوللای کورپی عه بباس پیی وت: له بهر ئه وه نه بیئت خه لک گالته مان پی بکات، به توندی ده مگرته ی و نه مده هیشت برۆی.

۲. ئیبن عومه ر:

شه عبی ده لئی: ئیبن عومه ر له مه ککه دا بو هه والی پیگه یشت که وا حوسهین وا به ره و عیراق رۆیشتوه، به دووری سی رۆژه رپوه خۆی گه یانده حوسهین، وتی: بو کوی ته شریف ئه به ی؟

ئه ویش وتی: به ره و عیراق، پاشان نامه کانی خه لکی عیراقی پیشاندا و وتی: ئه وه نامه و به یعه ته کانیانه - فریویان دابوو رهزای خوای لی بی -. ئیبن عومه ر وتی: مه رۆ، حوسهین قایل نه بوو.

پاشان وتی: ده ی فه رموده یه کت بو ده گپرمه وه، جو پره ئیل هاته لای په یامبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سه رپشکی کرد له نیوان دونیا و ئاخیره ت، په یامبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئاخیره تی هه لبژارد و دونیای نه ویست، تۆش پارچه گوشتییکی له و (انك بضعة منه)، ده به خوا هه رگیز که ستان ئه م کاره ناگریته ده ست، خوای گه وره ش ئه م کاره ی لی لانه داون مه گه ر بو خیری خۆتان نه بی، به لام هه ر ئاماده نه بوو بگه رپته وه، عه بدوللا ده ستی کرده ملی و گریا و پیی وت: (أستودعك الله من قتيل).

۳. عه بدوللای کورپی زوبهیر:

به حوسهینی وت: بو کوی ته شریف ئه به ی؟ ده رۆی بۆلای خه لکانیک باوکتیان کوشت و دایان له براکت ! مه رۆ، به لام حوسهین قایل نه بوو.

۴. ئه بو سه عیدی خودری:

وتی: ئەوی ئەبوعەبدوڵلا من ئامۆژگارێت دەکەم و دڵم بۆت دەسوتی، لە راستیدا پێم گەیشتوووە کەوا خەڵکانێک لە سەرخەرازی خۆتان لە کوفە داوات لێدەکەن بڕۆی بۆلایان، نەکە ی بڕۆی، چونکە گویم لە بابت بوو لە بارە ی کوفەو دەیوت: بەخوا بێزارم لێیان و رقم لێیانە، ئەوانیش لە من بێزارن و رقیان لێمە و هەرگیز وەفایان لێ نابینی وە هەرکەس بەوان بباتەووە ئەوا بەشیکی دۆراوی بردۆتەووە، بەخوا نە عەزمیان هەیه لە کاروباردا، نە ئارام دەگرن لە ژێر شمشێردا.

* هەرودەها لەو کەسانە ی کە بە حوسهینیان ووت نەروا بۆ کوفە، لە غەیره صەحابە:

فەرەزدهقی شاعیر، دوا ی ئەوہی حوسهین کەوتە ری گەیشتە فەرەزدهقی شاعیر، پێی وت: لە کوپۆه؟ ئەویش وتی: لە عیپراقەوہ، وتی: ئەوی دەنگ و باسی خەڵکی عیپراق چۆنە؟

وتی: دلیان لەگەڵ تۆیە و شیرەکانیان لەگەڵ بەنی ئومەییە، بەمەیش رازی نەبوو و وتی: خوا پشت و پەنایە.

حوسهین دهگاته قادسیه

هەوایی موسلیمی کورپی عەقیل لە ریگە ی ئەو نێردراوہی کە عومەری کورپی سەعد ناردبووی گەیشتە حوسهین، حوسهین ویستی بگەرپێتەوہ، پرسیکی بە کورپەکانی موسلیمی کورپی عەقیل کرد، ئەوان وتیان: نە بەخوا ناگەرپێنەوہ هەتا تۆلە ی باوکمان نەکەینەوہ، حوسهینیش هاتە سەر رەئە ی ئەوان، عوبەیدوڵلای کورپی زیاد دوا ی ئەوہی بەدەرچوونی حوسهینی زانی، فەرمانیدا بە حورپی کورپی یەزیدی تەمیمی کە لە پێشەوہ بە هەزار سەربازەوہ بڕوات ریگە بە حوسهین بگرت، ئەوہبوو لە نزیک قادسیه گەیشتە حوسهین.

حور پیی وت: بەرەو کو ی ئەوی کچەزاکی پەيامبەری خوا!؟

وتی: بەرەو عیپراق.

ئەویش وتی: کەواتە بگەرپێوہ و باخوا بە تۆ گیرۆدەم نەکات، بگەرپێوہ بۆ ئەو شوینە ی لیوہی هاتووی، یان بڕۆ بۆ شام بۆلای یەزید، بەس بەرەو کوفە مەیه.

حوسهین قایل نەبوو و دەستی کرد بە رۆیشتن بەرەو عیپراق، حورپی کورپی یەزیدیش دەهاتە

پیشیهوه و ریپی پی نهدهدا.

حوسهین پیی وت: لییم دوورکهوه له بار دایکت چی.

حورری کورری یهزید وتی: دهی سویند بهخوا ههر عهرهییکی ترئه و قسهیهی بکردایه، تۆلهم له خوئی و دایکیشی دهکردهوه، بهس چی بلیم دایکت گهرههی ثافرهتانی دونیایه.

حوسهین دهگاته کهربه لا

حوسهین له شوینیك وهستا پیی دهگووترا کهربه لا (کربلاء).

پرسیاری کرد ئهم شوینه ناوی چی یه؟ وتیان: کربلاء.

وتی: کرب و بلاء، سهخلهتی و مهینهتی.

کاتیك سوپاکهی عومهری کورری سهعد گهیشت که ژمارهیان چوار هزار سهباز دهبوو، قسهی لهگهلا حوسهیندا کرد و پیی ووت که لهگهلایدا پروات بو عیراق لای عوبهیدوللای کورری زیاد، رازی نهبوو. بهلام که بینی مهسهلهکه جیددییه، به عومهری کورری سهعدی وت: من سهرپشکت دهکهم له نیوان سی شتدا، یهکیکیان له بو خوت ههلبژیره. وتی: چییه؟

وتی: یان ئهوه تا ریگهه بدهی بگهپیمهوه، یان ئهروم بو سنوریک لهو سنورانهی موسلمانان بو خوم جیهاد دهکهم، یان ئهروم بۆلای یهزید له شامدا و دهستم دهخمه نیو دهستی. عومهری کورری سهعد وتی: باشه تۆ یهکیک بنیره بۆلای یهزید، منیش یهکیک دهنیرم بۆلای عوبهیدوللای کورری زیاد، تا بزاین چی ئهبییت، حوسهین کهسی نهنارد، بهلام عومهری کورری سهعد نیردراویکی نارد بۆلای عوبهیدوللای کورری زیاد.

نیردراوهکه گهیشت و حال و مهسهلهکهی بو باسکرد، که حوسهین دهلی: له نیوان ئهم سی شتهدا سهرپشکتان دهکهم، ئین زیاد رازی بوو به ههرکام لهوانهی حوسهین ههلی دهبژیریت، بهلام لهلای عوبهیدوللای کورری زیاد پیاویت ههبوو بهناوی (شهری کورری زیلجهوشهن)، که یهکیک بوو له دار و دهستهکانی ئین زیاد، ئه و وتی: نه بهخواستی و نابی، ئیلا ئهبی به حوکی تۆ رازی بی. عوبهیدوللا بهم قسهیهی فریوی خوارد و وتی: بهلی، ئهبییت به حوکی من رازی بییت.

ئهوهبو عوبهیدوللای کورپی زیاد ههستا بهناردنی شهمری کورپی زیلجهوشهن وپیی وت: برۆ ههتا رازی دهکهیت به حوکمی من، ئهگه عومهری کورپی سهعد بهمه رازی بوو باشه.

وهگه رنا ئهوه تو له جیگهی ئهوه دهبیته سهرکردهی سوپا.

جا ئین زیاد، عومهری کورپی سهعدی به چوار ههزار سهربازهوه ئاماده کردبوو بو رۆیشتن بو ناوچهی (رهی) و پیی وت: مهسهلهکهی حوسهین تهواو بکه و پاشان لهویوه برۆ بو رهی، بهلینیشی پی دابوو بیکا به والی رهی.

شهمری کورپی زیلجهوشهن کهوته ری، ههوالهکه گهیشته حوسهین، که ههر تهبیته به حوکمی عوبهیدوللای کورپی زیاد رازی بیته، بهرپهچی دایهوه و وتی: (نهخیر بهخوا ههرگیز به حوکمی عوبهیدوللای کورپی زیاد رازی نايم).

حوسهین ئاموژگاری سوپای کوفه دهکا و خویان بیر دینیتهوه:

ژمارهی ئهوانهی لهگهله حوسهیندا بوون ههفتا و دوو سوار بوون و سوپای کوفهش پینج ههزار دهبوون، که ههر دوولا بهرانبهه یهک راوهستان، حوسهینی کورپی عهلی وتی: به خوتانا بچنهوه و موحاسه بهیهکی نهفسی خوتان بکهن، دهکری خهلکانی وهک ئیوه لهگهله ته مسالی مندا بجهنگی؟ من کچهزای پهيامبهه که تايم، له کاتی کدا ئیستا هه موو سهه زهوی کچهزای پهيامبهه ریکی تیدا نییه جگه له من نهبی، پهيامبهه ری خوا صلوات الله علیه به من و براهه می فه رموو: (ئهه دووانه گه وره ی گه نجانی به هه شتن).

ئیتر بهردهوام ههر هانی دهدان که واز له عوبهیدوللای کورپی زیاد بیئن و بینه پال وی، ئهوه بوو سی کهسیان دایانه پال حوسهین لهوانه هه رپی کورپی یهزیدی ته میمی سهرکرده ی پیشه کی سوپاکه ی عوبهیدوللای کورپی زیاد. به هه رپی کورپی یهزیدیان وت: تو وه کو سهرکرده ی پیشه کی سوپاکه له گه لمان هاتی، ئیستا ده رۆیته پال حوسهین!!

ئه ویش وتی: تیابچن، سویند به خوا ئه من نهفسی خویم سهه رپشک ده کهم له نیوان به هه شت و دۆزه خدا، ده ی به خوا هیچ شتی که به سهه به هه شتدا هه لئنا بژیرم، ئه گه ر له ت له ت بکریم و بسوتینریم.

دوای ئهوه له رۆژی پینج شه مه هه ردوو نویشی نیوه رۆ و عه سری به جیهینا، پیش نویشی بو

ههردوو لا کرد، هه م به سوپاکه‌ی عوبه‌یدوللای کوری زیاد، هه م به‌وانه‌ی له‌گه‌لیدا بوون، له پیشدا پیی ووتن: خۆتان به‌رنویژی بوخۆتان بکه‌ن و ئیمه‌ش بو خۆمان. وتیان: نابیی، ئیمه‌ش نویژ له‌ دوی تۆوه ده‌که‌ین، ئیتر نویژی نیوه‌رۆ و عه‌سریان له‌ دوی حوسه‌ینه‌وه کرد، که‌ نزیکی ئیواره بوویه‌وه به‌ سواره‌کانیانه‌وه هاتنه‌ پیشه‌وه، حوسه‌ین هه‌ندی‌کیش خه‌وتبوو هه‌رکه‌ بینانی وتی: ئەمه چی یه؟ وتیان: قوربان بو پیشه‌وه دین، وتی: برۆن قسه‌یان له‌ گه‌ل بکه‌ن، بزائن چیان ده‌وی؟

بیست سوار رۆیشتن، له‌ نیوانیاندا عه‌بباسی کوری عه‌لی کوری ئەبو تالبی برای حوسه‌ینیان تیدا بوو، قسه‌یان له‌ گه‌ل کردن و پرسیاریان لیکردن؟ ئەوانیش وتیان: یان ئەوه‌تا به‌ حوکمی عوبه‌یدوللای کوری زیاد رازی ده‌بی یان بجه‌نگی.

وتیان: با بلین به‌ ئەبو عه‌بدوللا، گه‌رانه‌وه بۆلای حوسه‌ین رضی‌الله‌عنهم و پییان ووت، وتی: ئەمشه‌و سه‌برمان لیبگرن سبه‌ی هه‌والتان ده‌ده‌ینی، با نویژ بکه‌م، هه‌زم له‌ نویژکردنه‌ بو په‌روه‌ردگاری پاک و پیروزم، ئیتر ئەو شه‌وه هه‌تا به‌یان هه‌ر خه‌ریک نویژ و استغفار و دوعاکردن بوو، ئەو و ئەوانه‌شی له‌ گه‌لیدا بوون -ره‌زای خوا له‌ هه‌موویان بی-.

شهر له‌ نیوان هه‌ردولا روو ده‌دات

له‌ به‌ره‌ به‌یانی رۆژی هه‌ینیدا دوی ئەوه‌ی حوسه‌ین رازی نه‌بوو بیته‌ دیلی ژیر ده‌ستی عوبه‌یدوللای کوری زیاد، جه‌نگ له‌ نیوان هه‌ردوو لادا ده‌ستی پیکرد، هه‌ر دوو تاکه‌ هاوسه‌نگ نه‌بوون، بۆیه هه‌رکه‌ هاوه‌له‌کانی حوسه‌ین زانیان توانای ئەم سوپایه‌یان نییه‌، هه‌موو خه‌میکیان بووه پاراستنی حوسه‌ین رضی‌الله‌عنهم، ئەوه‌بوو یه‌ک له‌ دوی یه‌ک له‌ ده‌ور ده‌ستی ده‌کوژران، هه‌تا که‌سیان نه‌مایه‌وه جگه‌ له‌ حوسه‌ینی کوری عه‌لی خۆی نه‌بیته‌ رضی‌الله‌عنهم. عه‌لی کوریشی نه‌خۆش بوو.

دوی ئەوه حوسه‌ین به‌ درێژایی ئەو رۆژه هه‌روا مایه‌وه، که‌س نه‌یده‌ویرا برواته پیشه‌وه به‌شکو بگه‌رپته‌وه، که‌س نه‌یده‌ویست بیته‌ هۆی کوشتنی، ئەمه هه‌ر به‌رده‌ام بوو، هه‌تا شه‌مری کوری زیلجه‌وشه‌ن هات و هاواری کرد تیاچن، له‌بار دایکی خۆتان چن، ده‌وری دهن و بیکوژن، ئەوانیش هاتن و ده‌وریان گرت، حوسه‌ینیش زۆر به‌ جوامیرانه به‌ شمشیره‌که‌یه‌وه به‌ نیوانیاندا ده‌رۆیشت، زۆریکی لییان کوشته‌، وه‌کو شیر بوو، به‌لام زۆری له‌ زیره‌کی ده‌باته‌وه.

شهر هاواری تیگردن: تیا بچن شهوه چارهروانی چین؟! پهلاماری بددن. شهوانیش چوونه پیشهوه بوئی و کوشتیان. جا شهوهی که حهسهنی کورپی عهلی کوشت و دهستی راستهوخوی تیا ههبوو: سینانی کورپی شهسه نهخعی بوو، سهری له لاشههی کردهوه، ههندیکیش دهلین: شهمر بووه، خوا پروویان رهشکا.

دوای شهوهی کوژرا سهریان برد بو عوبهیدوللای کورپی زیاد له کوفه، عوبهیدوللا بهو چوکللهی که به دهستهوه بوو پیای دهکیشا و دهیخته نیو لوتیهوه، شهوهبوو شهسهی کورپی مالک ههستا و وتی: به خوا خراپت له گهل دهکه، شهمن په پیامبهری خوام بینی صلی الله علیه و آله ماچی شوینی چوکللههی توی دهکرد^(۱۱).

ئیهراهیمی نهخعی شهلی: شهگر له بکوژانی حوسهین ببوایهه و پاشان بخرایه مه بههشتهوه پروم نهدههات به لای په پیامبهری خوادا صلی الله علیه و آله برۆم و ببینیت^(۱۲).

کی له خانهوادهکهی په پیامبهر صلی الله علیه و آله کوژرا؟

* له منداله کانی عهلی کورپی شهبو تالب: حوسهین خوی، جهعفر، عههباس، شهبویه کر، موحهمهه، عوسمان کوژرا.

* له منداله کانی حوسهین: عهبدوللا، عهلی گهوره (زهینولعابدین نا).

* له منداله کانی حهسهن: عهبدوللا، قاسم، شهبویه کر.

* له منداله کانی عهقیل: جهعفر، عهبدوللا، عهبدولپهجمان، عهبدوللای کورپی موسلیمی کورپی عهقیل، موسلیمی کورپی عهقیل خویشی له کوفه کوژرا.

* له منداله کانی عهبدوللای کورپی جهعفر: عهون، موحهمهه دهژده کهس بس له تال و بهیتی په پیامبهر صلی الله علیه و آله لهم جهنگه ناهوتایهه دا کوژران.

^(۱۱) (المعجم الکبیر) للطبرانی، (۵/ ۲۰۶ رقم ۵۱۰۷)، وانظر: (صحيح البخاري) (كتاب فضائل الصحابة، باب مناقب الحسن والحسين

حدیث (۳۷۴۸)

^(۱۲) (المعجم الکبیر) للطبرانی، (۳/ ۱۱۲ رقم: ۲۸۲۹) وسنده صحيح.

ئەوهی له باره‌ی کوشتنی

حوسهینهوه صلی اللہ علیہ وسلم دەگوتری

له ئوم سهله‌مه‌وه ده‌لی: جوهره‌ئیل له لای په‌یامبه‌ری خوا بوو صلی اللہ علیہ وسلم و حوسه‌ینیش لای من بوو، حوسه‌ین ده‌ستی کرد به گریان منیش به‌رمدا و رۆیشته ژوره‌وه بۆلای په‌یامبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، جوهره‌ئیل فه‌رمووی: ئەه‌ی موحه‌مه‌د خۆشیت ده‌وی؟ ئەه‌ویش فه‌رمووی: به‌لی. فه‌رمووی: ده‌ی ئومه‌ته‌که‌ت ده‌یکوژن، ئەه‌گه‌ریش ئەه‌ه‌وی له خۆلی ئەه‌و شوینه‌ت پیشان ده‌ده‌م که تیایدا ده‌کوژریت، پیشانیدا، بینی شوینی‌که‌ پێی ده‌وتریت که‌ربه‌لا. فه‌رموده‌یه‌کی مه‌شه‌وریشه به‌لام له هه‌موو رینگاکانیه‌وه له ئوم سهله‌مه‌وه زه‌عیفه.

هه‌ر له ئوم سهله‌مه‌وه ده‌لی: گویم له جنۆکه بوو کاتی‌ک حوسه‌ین کوژرا شیوه‌نیان ده‌کرد (۱۳).

ته‌نانه‌ت له ژیاننامه‌ی ئوم سهله‌مدا هاتوه ئەه‌لی: به‌هۆی قار و خه‌فه‌ت خواردنیه‌وه له‌به‌ر کوشتنی حوسه‌ین کۆچی دوایی کردوه.

ته‌نانه‌ت له ژیاننامه‌ی ئوم سهله‌مدا هاتوه ئەه‌لی به‌هۆی خه‌م و خه‌فه‌تی کوشتنی حوسه‌ینه‌وه کۆچی دوایی کردوه.

به‌لام ئەه‌وی که ریوات ده‌کری که‌وا له ئاسمانه‌وه خوین باریوه، یان ئەه‌وی دیواره‌کان خویناوی بوون، یان به‌ردیک به‌رز نه‌ده‌کرایه‌وه ئیلا ژیره‌که‌ی هه‌ر خوین بوو، یان هه‌ر وشتریکیان سه‌ر به‌رایه هه‌مووی ده‌بووه خوین، ئەمانه هه‌ر هه‌مووی درۆ و ده‌له‌سه و قسه‌ی پوچن، رچه‌یه‌کی سه‌حیحی نییه نه‌ بۆ په‌یامبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نه‌ بۆ یه‌کی‌که‌ له‌وانه‌ی که هاوچه‌رخ‌ی روداوه‌که بوون، ته‌نانه‌ت ضعیفیش نییه، ته‌نها درۆیه‌که و بۆ وروژاندنی هه‌ست و سۆز ده‌کری. ریوایه‌تانیک‌ی سه‌نه‌د پچه‌راون و نه‌گه‌یشتونه‌ته روداوه‌که.

هه‌روه‌ها له ئین عه‌بباسه‌وه ئەه‌لی: له خه‌ودا په‌یامبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بینی، له نیوه‌رۆیه‌که‌دا قژی

(۱۳) (فضائل الصحابة) (۲/۷۶۶ رقم ۱۳۷۳) وسنده حسن.

خۆلاری و شیواو بوو، شوشهیه کی هه‌لده‌گرت خوینی تیدا بوو، وتم: ئەهی پیغه‌مبهری خوا ئەوه چییه؟ فەرمووی: خوینی حوسهین و هاوه‌له‌کانیتی، له‌و کاته‌وه به‌ دواییدا ئە‌گه‌رپم تا ئە‌م‌پرو. عه‌مار که‌ هه‌وال‌خوانی فەرموده‌که‌یه ده‌لیت: ئە‌مه‌مان لای خۆمان له‌به‌رکرد، دوا‌ی بینیمان حوسهین له‌ هه‌مان ئە‌و رۆژه‌دا کوژرا^(۱۴) هه‌روه‌ها په‌یامبهری خوا ﷺ ده‌فەرمووی: (هه‌رکه‌س بمبینی له‌ خه‌ودا، ئە‌وا به‌راستی منی بینیه‌وه)^(۱۵).

خه‌لکی کوفه‌ تۆله‌ له‌ نه‌فسی خۆیان ده‌که‌نه‌وه

ئە‌و که‌سه‌ی وا فەرمانی کوشتنی حوسه‌ینی کورپی عه‌لیدا عوبه‌یدو‌ل‌لای کورپی زیاد بوو، به‌لام زۆری نه‌برد یه‌کسه‌ر کوشتیان، موختاری کورپی ئە‌بی عوبه‌ید هه‌ستا کوشتی و تۆله‌ی حوسه‌ینی لی سه‌نده‌وه، جا ئە‌م موختاره‌ له‌و که‌سانه‌بوو که‌ پشتی موسلیمی کورپی عه‌قیلی به‌ردا و پاشگه‌ز بوویه‌وه.

هه‌ربۆیه‌ ئە‌م کاره‌ بۆ خه‌لکی کوفه‌ تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌ بوو له‌ نه‌فسی خۆیان، چونکه‌ :

یه‌ که‌م: ئە‌وان پشتی موسلیمی کورپی عه‌قیلیان به‌ردا، تا کوشتیان و که‌شیشیان جوککه‌ی لی‌وه نه‌هات.

دوو‌ه‌میش: کاتیک حوسه‌ین ده‌رچوو که‌سیان به‌رگریان لی‌نه‌کرد، ته‌نها حورپی کورپی یه‌زیدی ته‌میمی و هاوه‌له‌کانی نه‌بی‌ت، به‌لام خه‌لکی کوفه‌ ئە‌وان وازیان لی‌هینا، هه‌ر بۆیه‌ ده‌بینیت سینه‌ ده‌کو‌تن و ئە‌وه‌ ده‌که‌ن که‌ ده‌یکه‌ن، هه‌مووی بۆ سه‌رپه‌نه‌وه‌ی ئە‌و هه‌له‌یه‌ی باو و باپه‌رانه‌ هه‌روه‌ک خۆیان ئە‌لین^(۱۶).

^(۱۴) (فضائل الصحابة) (۲ / ۷۸۸ رقم ۱۲۸۰) ، و اسناده صحیح .

^(۱۵) (فضائل الصحابة) (۲ / ۷۸۸ رقم ۱۲۸۰) ، و اسناده صحیح .

^(۱۶) هه‌ر بۆیه‌ ئە‌و سوپای موختاره‌ی که‌ تۆله‌ی حوسه‌ینیان کرده‌وه‌ ناوی خۆیانیان نابو (التوابین) (تۆبه‌کاران) ، وه‌کو دان پیدانانیک

به‌و که‌مترخه‌میه‌ی له‌ ئاست حوسه‌ین کردیان، ئە‌مه‌ش سه‌ره‌تای ده‌رکه‌وتنی شیعه‌ بوو وه‌کو مه‌زه‌به‌ییکی سیاسی، به‌لام ده‌رکه‌وتنی شیعه‌ وه‌کو مه‌زه‌به‌ییکی فیکری و فیه‌قی دوا‌ی ئە‌وه‌ ده‌رکه‌وت، ده‌میک دوا‌ی روخانی ده‌وله‌تی به‌نی ئوممه‌یه‌ بوو .

سزای دونیا پیش دواروژ

عوماره‌ی کورپی عومه‌یر ئه‌لی: سه‌ری عوبه‌یدوللای کورپی زیاد و دار و ده‌سته‌که‌یان هی‌نا و له مزگه‌وته‌که‌ی «په‌حبه» دا ریز کران، ده‌لی: که گه‌یشتمه لایان گویم لی‌بوو ده‌یانوت ئه‌وه هات، ئه‌وه هات، بینیم ماری‌که، به‌نیو سه‌ره‌کاندا ده‌رویش‌ت تا چوه نیو لوتی عوبه‌یدوللای کورپی زیاده‌وه، که‌می‌ک مایه‌وه و پاشان هاته‌وه و چوو تا دیاری نه‌ما، پاشان هم و تیان: ئه‌وه هاته‌وه، ئه‌وه هاته‌وه، هه‌مان کاری دو‌باره یان سی‌باره کرده‌وه^(۱۷).

ئه‌مه‌ش تۆله‌یه‌کی خوایی بوو له‌م پی‌اوه‌ی کرده‌وه که ده‌ستی‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو له کوشتنی حوسه‌ینی کورپی عه‌لی دا رضی‌الله‌عنه.

هه‌روه‌ها له ئه‌بو په‌جائی عوتاری‌دیه‌وه و توویه‌تی: جوین به‌ عه‌لی و ئه‌و خانه‌واده‌یه مه‌ده‌ن، نیمه‌ها و مالی‌کی «به‌هوجین» یان^(۱۸) هه‌بوو وتی: ئه‌م فاسقه - واته: حوسه‌ینی کورپی عه‌لی - نابینن خوا کوشتی، ئه‌بو په‌جاء ده‌لی: ئه‌وه‌بوو خوای گه‌وره سپیاییه‌کی تووشی چاری کرد‌ئه‌وه‌بوو ده‌ستبه‌جی کویری کرد^(۱۹).

کی حوسه‌ینی گوشت رضی‌الله‌عنه؟

پیش ئه‌وه‌ی بکوژانی حوسه‌ین بناسین، وه‌ره با چه‌ند سالی‌ک بگه‌ریینه‌وه دواوه بو لای عه‌لی و حوسه‌ین له‌گه‌ل شیعه‌که‌یاندا، شیعه‌ش واته سه‌رخه‌ر و لایه‌نگر و پشتگیر: - هه‌مو ئه‌مانه‌ش له کتیبی ئه‌و قه‌ومه خۆیا‌نه‌وه ده‌یگێرمه‌وه -

۱. عه‌لی رضی‌الله‌عنه:

سکالا له ده‌ست شیعه‌که‌ی ده‌کات (له خه‌لکی کوفه) و ئه‌لی: (له راستیا هه‌موو گه‌لی‌ک له سته‌می کاربه‌ده‌ستانی ترساوه، به‌لام من وام لی‌هاتوو له سته‌می ژیر ده‌سته‌کام ده‌ترسم، وتم ده‌رچن بو جیهاد ده‌رنه‌چوون، وتم گوی بگرن گویتان نه‌گرت، به‌ نه‌ینی و به ئاشکرا بانگم کردن ده‌نگتان نه‌بوو، ئامۆژگاریم کردن وه‌رتان نه‌گرت، بو ئیوه ئاماده‌ن به‌س وه‌ک نه‌بوو، به‌نده‌ن وه‌ک خاوه‌ن

^(۱۷) (جامع الترمذی) کتاب المناقب، باب مناقب الحسن و الحسين، حدیث (۳۷۸۰)، و اسناد صحیح.

^(۱۸) هۆزی‌که له هۆزه‌کانی عه‌ره‌ب.

^(۱۹) (المعجم الکبیر) (۱۱۲/۳) رقم ۲۸۳۱) و سنده صحیح.

بهنده؟ حیکمهتتان بۆ باس ده کهم لیی راده کهن، به ئاموژگاری چاک ئاموژگاریتان ده کهم بلاوهی لیده کهن، قسه تان بۆ ده کهم و هانتان ده دم له بۆ جیهادی خه لکانی زۆردار که چی ناگه مه کو تایی و ته کانم سه به ئیانه هه ریه ک بۆ لایه ک بلاوهی لیده کهن و ده گه پینه وه بۆ مه جلیسی خۆتان و خۆتان له ئاموژگاریه کانتان گیل ده کهن، به یانی راستان ده کهمه وه که چی ئیواره ده گه پینه وه بۆ لام وه کو قه وس لار بوونه ته وه، راست که ره وه وه رس بوو راست که راهیش یاخی بوو، ئه ی ئه وانه ی به لاشه ئاماده ن به عه قل لی ره نین، هه وه س و ئاره زو جیاوازه کان، ئه ی ئه وانه ی که والیه کانتان به ده ستانه وه گیر هاتوون، هاو پیکه تان مه به ستی خۆیه تی گو پیرالی خوا ده کا و ئیوه ش سه ریچی ده کهن، به لام هاو پیکه ی شامتان سه ریچی خوا ده کا که چی خه لکه که هه ر گو پیرایه لین، قه سه م به خوا حه زم ئه کرد مو عاویه ئیوه ی بۆم بگو رپایه ته وه به گو رپینه وه ی دینار به دره م، ده ی له ئیوه بر دایه و پیاویکی له وان ی پیم بدایه، ئه ی خه لکی کوفه ئه من گیر ده ی سی و دووانی بووم به ده ستانه وه: که پری گویدار، لالی قسه کهر، کویری چاودار، نه به ریز و دل سو ز له به یه ک گه شتن، نه براده ری سیقه ن له نار هه تی، ده ستان به خۆلا چی، ئه ی هاوشیوه کانی وشتر که چاودیره که ی دیار نییه، تا له لایه که وه کو یان ده که یته وه له لاکه ی تره وه بلاوه ی لی ده کهن) (۲۰)

کاره که به مه وه نه وه ستا ته نانه ت تو مه تی درو شیان داوه پالی - په نا به خوا -

شهریف رهزا له ئه میری بر واداران ه وه عه لی رضی الله عنه ریوایه ت ده کا که و توویه تی: (أما بعد: ئه ی خه لکی عیراق ئیوه وه ک ژنی سک پر وان، سکی پر بوو بی و ماوه ی ته واو بوو بی پاشان به مردویتی منداله که ی دانابی، پاشان میرده که ی مردبی و ماوه ی بیوه ژنیشی دریشه ی کیشا بی، ئینجا خزمه دووره کانی میراتیان گرتبی، ده به خوا به ئیختیاری خۆم نه هاتم بۆلاتان به لکو به زۆر هاتم، جا پیم گه شتووه که ئه لین: عه لی درۆ ئه کات، خوا بتان کوژیت! درۆ به ده م کیوه ئه که م) (۲۱).

ههروه ها ئه لی: (خوا بتان کوژیت! به راستی دلمتان پر کرد له کیم و زوخاو و سنگمتان پر کرد له رق و کینه و هه ناسه متان هه مووی کرد به غه م و خه فه ت و را و بوچونی منتان به سه ریچی و

(۲۰) نهج البلاغه (۱/۱۸۱-۱۸۹).

(۲۱) نهج البلاغه (۱/۱۱۸-۱۱۹).

سه‌رکزی خۆتان لی تیک دام^(۲۲).

۲. حه‌سه‌نی کوری عه‌لی رضی‌الله‌عنه :

ئه‌لی: (به‌خوا وا ئه‌زانم موعاویه له مانه بو من باشتره، وا ئه‌زانن لایه‌نگری منن؟ که‌چی ویستیان بمکوژن، شتومه‌که‌کانمیان تالان کرد، پاره وسامانه‌که‌میان برد، ده به‌خوا ته‌گه‌ر موعاویه په‌یمانیکم لیوه‌ر بگری که‌خوینمی پی‌ بپاریزیت و ته‌مینم بکات له مال و خیزانه‌که‌م ته‌وا باشتره له‌وه‌ی بمکوژن، ته‌وکاته و خاوخیزانه‌که‌شم له ده‌ست ته‌چیت، خو ته‌گه‌ر له‌گه‌ل موعاویه‌دا کوشتار بکه‌م ته‌وا ته‌و کاته ده‌که‌ن به‌ ملمدا و به‌ ناشتی ده‌مخه‌نه ژیر ده‌ستی^(۲۳)).

هه‌روه‌ها به‌ شیعه‌که‌ی خو‌ی ئه‌لی: (ئه‌ی خه‌لکی عیراق له‌به‌ر سی شت وازم لی هینان: کوشتنی باوکم و لی‌دانی من و تالانکردنی شتومه‌که‌کانم^(۲۴)).

* غه‌دری خه‌لکی کوفه که‌ بکوژی حوسه‌ینن :

موحه‌مه‌دی کوری عه‌لی کوری ته‌بو تالب که‌ ناسراوه به‌ ئیبنولحنه‌فیه، ته‌میش ئاموژگاری حوسه‌ینی برای رضی‌الله‌عنه کرد و پی‌ و ت: برام ته‌تو ده‌زانی ته‌وان غه‌دریان له‌ بابت و براهت کرد، جا ته‌ترسم حالئ تو ش وه‌ک حالئ ته‌وان بی و به‌ده‌ردی ته‌وان برۆی^(۲۵).

هه‌روه‌ها شاعیری به‌ناوبانگ فه‌ره‌زده‌ق - کاتیك حوسه‌ین پرسیاری ته‌و شیعه‌یه‌ی خو‌ی لی‌کرد، که‌ ته‌م له‌ لایانه‌وه‌ دیته‌وه - فه‌ره‌زده‌ق وتی: (دلیان له‌گه‌لته و شیره‌کانیان له‌سه‌رته، به‌لام فه‌رمان له‌ ئاسمانه‌وه‌ داده‌به‌زیت و خوداش ته‌وه‌ی بیه‌وی ده‌یکات، حوسه‌ین وتی: (راست ده‌که‌ی فه‌رمان هه‌ر بو خودایه و هه‌موو رۆژی ته‌و له‌ کردنی کاریکدایه، خو ته‌گه‌ر قه‌زای خوا به‌ شیوه‌یه‌ک هات که‌ ئیمه‌ حه‌زمان لی ته‌کرد و پی‌ رازی بووین، ته‌وا سوپاسی ده‌که‌ین له‌سه‌ر نیعمه‌ته‌کانی، هه‌ر ته‌ویش پشت و په‌نایه بو شوکرانه‌ بژی‌ری کردن، ته‌گه‌ریش وا نه‌بوو خو ته‌گه‌ر که‌سیک نیه‌تی راست بی و به‌

^(۲۲) نهج البلاغة (۱/۱۸۷ - ۱۸۹).

^(۲۳) الندوة (۳/۲۰۸) و (في رحاب أهل البيت) ص (۲۷۰).

^(۲۴) (لقد شيعني الحسين) ص (۲۸۳).

^(۲۵) اللهوف لابن طاووس ص (۳۹)، عاشوراء للإحسان ص ۱۱۵، المجلس الفخرية لعبد الحسين ص ۷۵، منتهی الآمال ۱/۴۵۴، علی

نهینی له خوا ترس بی دوور ناکه ویتتهوه^(٢٦).

کاتیکیش حوسهین رضی الله عنه قسهی له گهلا کردن ئاماژهی بو پیشینهیان کرد، که چیان بهسهر باوک و براکهی هیئاوه، له وتاریکیدا ئهلی: (خۆ ئه گهر ئه وه نه کهن و په یمانه که تان بشکیئن و به یعه تی من له گهر دنتان لادهن، ئه وه شتیکی سهیر نییه له ئیوه، مه گهر بهسهر باوک و براکهم و موسلیمی کورپی مامتان نه هیئا، بهراستی مه غرور ئه و که سهیه به ئیوه فریو بخوات)^(٢٧).

٣. عه لی کوری حوسهین ناسراو به زهینولعابدین:

دائه بهزیته سههر سههر خه رانیی (شیعه) که یی و سه رزه نشتیان ئه کا و ئه لی: (ئه ی خه لکینه سویندتان ئه دهم به خوا ده زانن که نوسراوتان بو باوکم نووسی و پاشان فیلتان لی کرد، گفت و په یمان و به یعه شتان پیدا و پاشان له گه لی به شه ر هاتن و سه رشو پرتان کرد، دهک له ناو بچی ئه و کاره ی وا کردوتانه، بو ره ی خراپیتان، به چ رویه که وه ته ماشای په یامبه ری خوا ده کهن صلی الله علیه و آله کاتیکی پیتان ئه لی: (عیتره تی منتان کوشت، ئابرو (حورمه ت) ی منتان برد، ده برۆن ئیوه له ئومه تی من نین)، ئه وه بوو دهنگی گریانی ئافره تان له هه موو لایه که وه بهرز بوویه وه وهه ندیکیان به هه ندیکی تریان دهیوت: تیاچوونه و به خۆتان نازانن.

پاشان وتی: (ره جمه تی خوا له که سیکی ئامۆژگاریه کانم قبول ده کات وه وه سیه ته کهم له پیناوی خوا و په یامبه ر و ئه هلوبه یته که ی ده پاریزی، بیگومان له پیغه مه ری خوا دا چاکترین نمونه ی سه رمه شقی و چاولیکه ری هه یه بو ئیمه).

هه ر هه مویان وتیان: ئیمه هه موومان گوپرایه ل و فه رماندارین و ده ستمان به تووه گرتووه و پشتت لی ناکه یین و به رناده یین، ره جمه تی خوات لی بی فه رمانی خۆتان پی بلی، ئیمه شه رپین له بو شه رت و ئاشتین له بو ئاشتیت و ده ده یین له یه زید و ته به را له هه ر که سیکی ده که یین سته می لی تکرده ی، ئه ویش وتی: هه ی هو، ئه سته مه ئه ی خیانه تکار و فیلبازینه، به ده ست نه فسی خۆتانه وه گیرتان خواردوه، ده تانه وی بینه دهم منه وه هه روهک به دهم هاتنه وه تان بو باو باپیرانم له وه و

^(٢٦) المجالس الفاخرة لعبد الحسين ص ٧٩، علی خطی الحسین ص ١٠٠، لواعج الأشجان للأمین ص ٦٠، معالم المدرستین ٦٢/٣.

^(٢٧) معالم المدرستین ٧١/٣ - ٧٢، معالی السبطين ٢٧٥/١، بحر العلوم ١٩٤، نفس المهموم ١٧٢، خير الأصحاب ٣٩، تظلم الزهراء

پیش؟ نه به پهروهردگاری و شترانی سه ماکار برینه که ساریژ نه بوو ته وه، دوینی باو کم له گهل خانه واده که می کوژرا، هه رگیز جه رگ برینه که می په یامبهر و ئالوبه یته که می و باو کم و کوره کانی باو کم له نه بیر ناباته وه، هیشتا شهیدا و هوگریان له زمانه چکوله مدایه، تالیی له قورگ و گهر و مدایه، خه م و خه فه تی له سنگمدایه^(٢٨).

ههروه ها کاتیك به لای خه لکی کوفه دا تیپه ری، بینی شیوه ن ده که ن و ده گهرن، نه می ش لیان توره بوو وتی: (شیوه ن ده که ن و ده گهرن له پیئاوی نیمه، نهی کی کوشتمانی؟^(٢٩)).

٤. نوم که لسومی کچی عه لی ﷺ:

وتی: (نهی خه لکی کوفه عه یبه بو تان، چیتانه بو پشتی حوسه ینتان به ردا و دوایش کوشتان، پاشان مالا که ینتان تالان کرد و بردتان و ئافره ته کانی تان به دیل گرت، تووشی مهینه ت و ده رده سه ریتان کرد، ده ک تیاجن و دوورچن، چ نه هامه تیه که داویه له سه رتان، چ تاوانیکه هه لئان گرتوه له سه ر شانتان، چ خوینانیکتان پژان، چ ژنانیکتان دابه کوشتان، چ مندالانیکتان فه وتان، چ سامانیکتان برد به تالان، پیئاوانیکتان کوشت باشتیرینی دوا ی په یامبهر بوون ﷺ، سوز و به زه یی له دلئان هه لگه راوه^(٣٠)).

٥. زهینه بی کچی عه لی ﷺ:

کاتیك خه لکه که پیشوازیان لی کرد به گریان و رۆ رۆوه، پیی ووتن: «ده گهرن و رۆ رۆتانه؟ ! ئا به خوا زۆر بگهرن و که م پیبکه نن، به راستی عه یب و شوره ییه و ئابروتان چوو، ئیتر هه رگیز پاکی ناکه نه وه [تازه ئابروتان چۆریا]، ئاخر چۆن کوشتنی وه چه ی کۆتا په یامبهر پاک ده که نه وه^(٣١)».

^(٢٨) ذکر الطبرسی هذه الخطبة في الاحتجاج (٣٢/٢) وابن طاووس في الملهوف ص ٩٢ والأمين في لواعج الأشجان ص ١٥٨ وعباس القمي في منتهی الآمال الجزء الأول ص ٥٧٢، وحسين كوراني في رحاب كربلاء ص ١٨٣ وعبد الرزاق المرقم في مقتل الحسين ص ٣١٧ ومرتضى عياد في مقتل الحسين ص ٨٧ وأعادها عباس القمي في نفس المهموم ص ٣٦٠ وذكرها رضی القزويني في تظلم الزهراء ص ٢٦٢.

^(٢٩) الملهوف ص ٨٦ نفس المهموم ٣٥٧ مقتل الحسين لمرتضى عياد ص ٨٣ ط٤ عام ١٩٩٦م تظلم الزهراء ص ٢٥٧.

^(٣٠) الملهوف ص ٩١ نفس المهموم ٣٦٣ مقتل الحسين للمرقم ص ٣١٦، لواعج الاشجان ١٥٧، مقتل الحسين لمرتضى عياد ص ٨٦ تظلم

الزهراء لرضي بن نبي القزويني ص ٢٦١.

^(٣١) مع الحسين في نهضته ص ٢٩٥ وما بعدها.

له ریوایه تیکی ترده هاتوو: سهری له که ژاوه کهی درهینا و به خه لکی کوفه ی وت: وسبن تهی ته هلی کوفه، پیواه کانتان ده مانکوژن و ژنه کانتان بۆمان ده گرین، خوا خۆی دادوهری نیوان ئیمه و ئیویه له رۆژی دوایدا^(۳۲).

۶. جهواد موحه دیسی

«هموو ئهم هۆکارانه وای کرد ئیمامی عهلی ئهو دوو تالاهیان به دهسته وه بچه ژۆی و غه در له ئیمامی حوسهین بکهن و ههروهها موسلیمی کوری عه قیل به مه زلومی له نیو ته واندا بکوژری و حوسهین له که ربه لای نزیك کوفه به تینویه تی هه ر به ده ست سوپای کوفه وه بکوژری»^(۳۳).

ههروهها ته لی: «له راستیدا میژوو شاهیده کهوا خه لکی کوفه مه شهوون به غه در و په یان شکاندن، ئیتر هه ر چۆنیک بی میژووی ئیسلام تیپروانینی چاک نییه له ئاست په یان و پابه ندی خه لکی کوفه وه».

ئه مه تهوان وا ته لین به لام منی سوننی مه زهه ب ته لیم: که لیک له زانایان و که له پیوانی ئهم ئومه ته له ویوه پیگه یشتن.

۷. حوسهین کورانی

ئه لی: «خه لکی کوفه به وازهینان و بلاوه کردن له حوسهین وازیان نه هینا، به لکو به هوی رهنگا ورهنگی هه لویسته کانیانه وه هه لویستی سییه میشیان بو پهیدا بوو، ته وهش به په له کردنیان له ده رچوون بو که ربه لا و شه پر کردن له گه ل ئیمامی حوسهین علیه السلام، له که ربه لاش له وی پیشپرکییان ده کرد له پیشاندنی هه لویستی وا که له رهزای شهیتان و خه شی خوای میهره بان بو»^(۳۴).

* ههروهها ته لی: (هه لویستیکی تریش ده بینین که نیشانه ی نیفاقی خه لکی کوفه یه،

^(۳۲) نفس المهموم ص ۳۶۵ و تظلم الزهراء ۲۶۴.

^(۳۳) موسوعة عاشوراء ص ۵۹.

^(۳۴) في رحاب كربلاء ص ۶۰-۶۱.

عبدوللای کوری حهوزهی ته میمی دیتته بهرانبهه ئیمام حوسهین ته قیری نی: حوسهینتان تیدایه؟ - که چی خه لکی کوفه شه و تا دوی نی له شیعه که ی عه لی صلی الله علیه و آله بوو پی ته چی له وانهش بووی که نوسراویان بو نووسی بی یان له جهماعه تی (شه بس) بی - ئینجا ته لی: ته ی حوسهین مژده ی ئاگرت لی بی ^(٣٥).

٨. مورتهزا موته هه ری :

مورتهزا موته هه ری ته لی: (گومان له وهدا نییه که وا خه لکی کوفه شیعه ی عه لی بوون، ته وانه شی حوسهینیان کوشت هه ر شیعه ی ته و بوون) ^(٣٦).

ههروه ها ته لی: (ئیمه پیشتر ته وه مان سه لماند که وا ته م چیرۆکه له م روانگه یه وه زور گرنگه، ههروه ها وتمان: کوشتنی حوسهین له لایه ن موسلمانانه وه به لکو له لایه ن خودی شیعه وه که هیشتا په نجا سالیك به سه ر وه فاتی په یامبه ره وه صلی الله علیه و آله تپه ریوه، به راستی شتیکی سهیره و مه ته لیکی سه مه ریه و تا بلیی سه رنج راکیشه) ^(٣٧).

جا ته وه ی فه رمانی کر د به کوشتنی حوسهین و پی دلشاد بوو: عوبه یدوللای کوری زیاد بوو. ته وه ی دهستی له کوشتنی هه بوو: شه مری کوری زیلجه وشه ن و سینانی کوری ته نه سی نه خعی بوون. ته م سیانهش هه موویان لایه نگری عه لین و له صیفینیشدا له نیو سوپاکه ی وی بوون.

٩. کازمی ئیجسائی نه جه فی :

ته لی: (ته و سوپایه ی که ده رچوو بو شه ری ئیمام حوسهین - علیه السلام - سی سه د هه زار (!!)) بوون، هه ر هه موویان خه لکی کوفه بوون، نه شامیه ک، نه حیجازیه ک، نه هیندیه ک، نه پاکستانیه ک، نه سودانیه ک، نه میسریه ک، نه ئیفریقیه کیان تیدا نه بووه، هه ر هه موویان کوفه یی بوونه، له هۆز و عه شیرته جیاوازه کانه وه کو بوونه وه) ^(٣٨).

١٠. حوسهینی کوری نه حمه دی به راقی نه جه فی

ته لی: وه له و ره خنه و گازدانه ی که له خه لکی کوفه ده گیرین ته وه دیه: (ته وان حه سه نی کوری عه لیان

^(٣٥) في رحاب كربلاء ص ٦١.

^(٣٦) الملحة الحسينية (١/٢٩).

^(٣٧) الملحة الحسينية (٣/٩٤).

^(٣٨) عاشوراء ص ٨٩.

-علیهما السلام- بهو دهرده برد و ههستان به کوشتنی حوسهینی کورپی عهلی -علیه السلام- کهچی خویان بانگهیشتیان کردبوو^(۳۹).

۱۱. موحسین نه مین

(پاشان بیست ههزار له خه لکی عیراق به یعه تیان دابه حوسهین و غه دریان لی کرد و به یعه تی نه ویشیان له گه ردندا بوو، به لام خرو جیان لی کرد و کوشتیان)^(۴۰).

کی دهستی راسته و خوی له کوشتنی

حوسهیندا صلى الله عليه وآله هه بوو؟

نه وهی مه شهوره له کتیبه زیان نامهیی و میژووویه کاندئا نهو که سهی راسته و خو دهستی له کوشتنی حوسهیندا هه بووه: سینانی کورپی نه نه سی نه خعی و شه مری کورپی زیلجه وشه ن بوون، سه رگه وره که شیان عوبه یدوللای کورپی زیاد بووه، جا هه م عوبه یدوللای و هه م شه مریش له شیعه کهی عه لین :

۱. عوبه یدوللای کورپی زیاد: طوسی له کتیبی (الرجال) هه که یدا باسیکرده و له هاوه لانی عهلی هه ژماری کردوه^(۴۱).

۲. شه مری کورپی زیلجه وشه ن: نه مازی شه هرودی له باره ی شه مره وه نه لی: له صیفیندا له ریزی سوپاکه ی نه میر و موئمنین علیه السلام بووه^(۴۲).

کوشتنی حوسهین له موسیبه ته گه وره کانه

بیگومان کوشتنی حوسهین صلى الله عليه وآله لهو موسیبه ته گه ورانه یه که به سه ر موسلماناندا هات، چونکه سه ر زهوی کچه زای په یامبه ریکی تری تیدا نه بوو جگه لهو نه بی و به مه زلومیش کوژرا -خوا له خوی و ئال و به یته کهی رازی بی-، هه ر بویه کوشتنه کهی به نیسبه ت موسلمانانی سه ر زهویه وه موسیبه تیکی زور گه وره بوو و بو خویشی شه هیدی و ریزلیگرتن و پله به رزکردنه وه و نزیک

^(۳۹) تاریخ الکوفة ص ۱۱۳. ^(۴۰) أعيان الشيعة ۲۶/۱.

^(۴۱) رجال الطوسي ص ۵۴ ترجمه (۱۲۰) ط المطبعة الحيدرية - النجف ۱۹۶۱م، تحقیق: محمد صادق بحر العلوم.

^(۴۲) (مستدرکات علم رجال الحديث) للعلامة علي النمازي الشهرودي، مؤسسة النشر الاسلامي - ۱۴۲۵هـ (۲۲۰/۴) ترجمه (۶۸۹۹).

بوونه و هبوو له خوا، که هه‌لی بژارد بو ئاخیرهت و نازو نیعمه‌تی ئه‌و به‌هه‌شته له جیاتی ئه‌م دونیا سه‌خت و نار‌ه‌حه‌ته.

شیخ الاسلام ئیبن ته‌ییبه - به‌ره‌حه‌ت بی - له‌باره‌ی بکوژانی حوسه‌ینه‌وه ئه‌لی: «ئه‌وه‌شی حوسه‌ینی کوشت، یا هاوکاری کرد، یا رازی بوو به‌کوشتنی، له‌عنه‌تی خوا و مه‌لائیکه‌ت و هه‌موو خه‌لکی لی‌بی».

به‌لام ئه‌شلین: خۆزگه‌ دهرنه‌چووبایه، بو ئه‌و مه‌به‌سته‌ش زۆریک هاوه‌له‌ به‌پیره‌کان ریگریان لی‌کرد، ئه‌م دهرچوونه‌ی وای له‌و زۆردار و زالمانه‌ کرد ده‌ستیان بچیتته‌ خوینی کچه‌زاکه‌ی په‌یامبه‌ری خوا ﷺ و پاشانیش به‌ مه‌زلومی شه‌هیدی بکه‌ن، به‌راستی ئه‌وه‌نده‌ شت له‌ کوشتنه‌که‌ی که‌وته‌وه که‌ ته‌گه‌ر له‌ شاره‌که‌ی خۆی دهرنه‌چوایه‌ ئه‌وانه‌ روی نه‌ده‌دا.

به‌لام کاری خوایه‌ جل جلاله، هه‌ر چیه‌ک خوا ته‌قدیری بکا ئه‌بی و با خه‌لکیش نه‌یه‌وی.

دوای ئه‌وساش کوشتنی حوسه‌ین له‌ کوشتنی په‌یامبه‌ران مه‌زن تر نییه، ئه‌وه‌تا په‌یامبه‌ر یه‌حیا سه‌لات و سه‌لامی خوای له‌سه‌ر، سه‌ریان بری و هینایان کردیان به‌ ماره‌یی ئافره‌تیک‌ی داوین پیس، هه‌روه‌ها زه‌که‌ریا هه‌ر به‌کوشتن چوو و عومه‌ر و عوسمان و عه‌لیش هه‌ر هه‌موویان به‌ کوشتن رۆیشتن، ئه‌مانه‌ هه‌موویان له‌ حوسه‌ین باشتن خوا له‌وان و له‌ ئه‌میش رازی بی، هه‌ر بۆیه‌ جیاوازی کردن له‌ نیوان شه‌هیده‌کانی سه‌حابه‌ و ئال و به‌یت به‌لگه‌ی بونی هه‌وا و ئاره‌زو و مه‌رامی خراپه، و جائیز نییه‌ مرۆف کاتیك‌ یادی کوشتنی حوسه‌ین بکات ده‌ست بکات به‌ له‌ خۆدان وده‌م وچاو رنین وئه‌وانه، هه‌موو ئه‌مانه‌ له‌ شه‌رعه‌دا نه‌هی لی‌کراوه، ئه‌وه‌تا په‌یامبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمویت: «لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَطَمَ الْخُدُودَ وَ شَقَّ الْجُيُوبَ»^(٤٣)، واته: (له‌ ئیمه‌ نییه‌ ئه‌وه‌ی له‌ گۆنایی ده‌دا و سنگی ده‌دری).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: «أَنَا بَرِيءٌ مِنَ الصَّالِقَةِ وَالْحَالِقَةِ وَالشَّاقَّةِ»^(٤٤)، واته: (من به‌ریم له‌و ئافره‌ته‌ی شیوه‌ن ده‌کا و له‌وه‌ی قژی داده‌رنی و له‌وه‌ی له‌ سنگی ده‌دا ودایده‌رنی).

^(٤٣) (صحيح البخاري) كتاب الجنائز، باب ليس منا من شق الجيوب حديث (١٢٩٤). و (صحيح مسلم) كتاب الايمان، باب تحريم ضرب الخدود (١٠٣).

^(٤٤) (صحيح البخاري) (كتاب الجنائز، باب ما ينهى من الخلق عند المصيبة (١٢٩٦). و (صحيح مسلم) كتاب الايمان، باب تحريم ضرب الخدود و شق الجيوب والدعاء بدعوى الجاهلية، حديث رقم (١٦٧/١٤٠).

الصالقة: ئەو ئافرهتیه به دهنگی بهرز دهگری و شیوهن دهکا.

الحالقة: ئەو ئافرهتیه قژی دادهرنی.

الشاققة: ئەو ئافرهتیه له سنگی ددها و دایدهرنی.

ههروهها په یامبهری خوا^{صلی اللہ علیہ وسلم} ده فرمویت: «إِنَّ النَّاحَةَ إِذَا لَمْ تَتَّبِ فَإِنَّهَا تُلْبَسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ دِرْعًا مِنْ جَرَبٍ وَسِرْبَالًا مِنْ قَطْرَانٍ»^(۴۵). واته: (ئه گهر شیوهنکهه تهوبه نهکات، ئەوا له رۆژی قیامهتدا قه میسیکی گهپی و خوریان و پۆشاکیکی قه ترانی ده کریتته بهری).

بۆیه پیویسته له سههه موسلمان ته گهر موسیبه تیکی ئاوها رویدا، ئەوه بلیت که خوای پایه بهرز هه فرمویه تی: ﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ [البقرة: ۱۵۶]. واته: (ئه وانهی که هه رکات تووشی به لا و موسیبه تیك ده بن، ده لئین: ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ ئیمه هه رهی خواین و سه ره نجامی شمان هه ر بۆ لای ویه).

^(۴۵) (صحيح البخاري) كتاب الجنائز، باب ما ينهى من الخلق عند المصيبة (۱۲۹۶). و(صحيح مسلم) كتاب الايمان، باب تحريم ضرب الحدود وشق الجيوب والدعاء بدعوى الجاهلية، حديث رقم (۱۶۷/۱۴۰).

هه ئویستی خه ئک له ئاست کوشتنی حوسهین :

خه ئک له کوشتنی حوسهین دهبنه وه سی کۆمه له وه :

کۆمه له یه کهم : وا دهبینن کوشتنی حوسهین ههق بووه، چونکه خروجی له پیشه وای موسلمانان کردوه و ویستوو یه تی کۆکی و ته بایی موسلمانان تیک بدا. ههروه ها ئه ئین په یامبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فهرموویه تی : «هه رکهس هات و ئیوهش پیشه وایه کی خۆتان هه بوو کاروباری به ریوه ده بردن، جا ویستی کۆمه له که تان تیک بشکیینی، هه رکه سیک بووه بیکوژن، کائنا من کان»^(۴۶). جا حوسهینیش ویستوو یه تی کۆمه لی موسلمانان تیکدا و په یامبه ریش صلی اللہ علیہ وسلم ده فهرمویت : «اقتلوه کائنا من کان» بۆیه کوشتنه که ی راسته، ئه مهش ووتهی (ناصبیه کانه)^(۴۷)، که رقیان له حوسهینی کوری عه لی کوری ئه بو تالبه - رهزای خوا له خۆیی و له بابی بی-.

کۆمه له ی دووهم : ئه ئین : حوسهین ئه و ئیمامیه که گوێرایه لی واجب بووه و پیویست بوو کاره که ته سلیم بهم بکرایه. ئه مهش قسه ی شیعه کانه.

کۆمه له ی سییه م : که ووتهی ئه هلی سوننه ت و جه ماعه ته، ئه ئین : به مه زلومی کوژراوه، به لام کاربه دهست نه بووه واته ئیمام نه بووه، وه کو خارجه کیش نه کوژراوه، به لکو به مه زلومی کوشتیان و شه هیدیان کرد ههروه کو په یامبه ر صلی اللہ علیہ وسلم ده فهرموی : (حه سن و حوسهین گه وره ی گه نجانی به هه شتن)^(۴۸). ههروه ک ویستیشی بگه ریته وه، یان بروات بۆلای یه زید له شام، به لام ئه وه بو ریگریان لی کرد و وازیان لی نه هیئا هه تا نه بیته دیلی ژیر دهستی کوره که ی زیاد.

ئه وه ی رویدا بهم هۆیه وه، ئایا پیمان نالی دووباره کردنه وه ی خرا په ی

لیده که ویته وه؟

به لی، لای هیچ خاوهن ویژدانیک شاره وه نیه که به هۆی کوشتنی حوسهینه وه چی که وته وه، وده رچون ئه بیته به مه رجه شه رعیه کان، وه کو کافر بونی کاربه دهسته که به کوفریکی رون وره وان،

^(۴۶) (صحيح مسلم) كتاب الامارة، باب حکم من فرق أمر المسلمین وهو مجتمع، حدیث رقم (۱۸۵۲).

^(۴۷) الناصبه : ئه وانن که رقیان له عه لی و خانه واده که یه تی.

^(۴۸) (أخرجه الترمذی) كتاب المناقب، باب مناقب الحسن والحسين حدیث (۳۷۶۸).

هۆکار گرتنه‌بەر به ژماره و خۆ پرچه‌ککردن، و دهرچونه‌که مه‌صلحه‌تییکی گه‌وره‌تر به‌دی بهیئیت له‌وهی ئیستا، نه‌وه‌ک له‌هه‌ندیك ولاتانی مه‌غربی ئیسلامی ته‌مه‌یان کرد بۆ ته‌وهی مزگه‌وته‌کان به ته‌واوه‌تی بکرینه‌وه، که‌چی ته‌و نه‌خته‌ش هه‌بو نه‌یانهیشت. جا ته‌وهی سه‌یره هه‌ندیك له غه‌زه‌داره‌کان ته‌لین: ته‌مه‌ی حوسه‌ین به‌لگه‌ی دروستیته‌ی دهرچونه، وه‌لامی ته‌مه‌ش له‌چهند رویه‌که‌وه ده‌بیته.

- نکولیکردنی سه‌حابه‌بوو له‌ دهرچونه‌که‌ی.

- حوسه‌ین له‌وه‌دوا پابه‌ند بو به‌ کۆمه‌لی موسلمانانه‌وه‌ وه‌ دهرچونه‌که‌ی پاشگه‌ز بویه‌وه، وتی ریگه‌م به‌دن دهرۆم بۆلامی یه‌زید، به‌لام عوبه‌یدوللا رازی نه‌بو.

ئین ته‌مییه له «منهاج السنه» ده‌فه‌رموی: «إنه رضي الله عنه لم يفرق الجماعة ولم يقتل إلا وهو طالب للرجوع إلى بلده أو إلى الثغر أو إلى يزيد داخلًا في الجماعة معرضًا عن تفریق الأمة».

- یه‌کیکی تر له‌و شته‌ سه‌یرانه ته‌مانه پییان وایه ته‌گه‌ر کار به‌ده‌ست به‌ ئینقلاب یان به‌ زۆرداری یان شه‌ر وشۆر بیته‌ سه‌ر حوکم گوپرایه‌لّ واجب نیه، ته‌ی ته‌گه‌ر حوسه‌ین کاری به‌ده‌ست بگرتایه ته‌وساش هه‌ر واتان ده‌وات؟!

هه‌ندیك به‌ ئالوبه‌یت پاره‌ ده‌رده‌که‌ن

هه‌ندیك به‌ ئالوبه‌یت پاره‌ ده‌رده‌که‌ن ته‌مه‌ش به‌ شاهیدی خودی ئالوبه‌یت ره‌زای خویان لیبت، ته‌نانه‌ت که‌ وتویانه‌ وه‌ره‌ بۆ عیراق ریوایه‌ت هه‌یه ته‌لی بۆ ته‌وه‌بو ه‌ پاره‌یان پیده‌ربکه‌ن.

له‌ البدایه‌ والنه‌ایه‌ هاتوه ته‌لی: موحه‌مه‌دی کوری حه‌نه‌فیه که‌ یه‌کیکه له‌ سه‌رانی ئالوبه‌یت کاتیک ئامۆژگاری حوسه‌ینی کرد نه‌روات، پیی وت: «إنما يريدون أن يأكلوا بنا ويشيطوا دماءنا»، واته: «ته‌مانه ته‌یانه‌ویته‌ پاره‌مان پیوه‌ ده‌رکه‌ن».

دوو بیدعهی تازه دوای کوشتنی حوسهین :

شیخ الإسلام تبین تهیمه دهلی: (دوای کوشتنی حوسهین خه لک دوو بیدعهیان داهینا:

یه که میان: بیدعهی غه مباری و شیوه نکردن له رۆژی عاشورادا، به له گونا دان و هاوارکردن و گریان و تینویه تی و خویندنه وهی شیوه نامه و لاواندنه وه، که ئەمانه سه رده کیشی بو جنیو و نه فره تکردن له پیشینیان و تاوانبارکردنی خه لکانیکی بی تاوان ته نانه ت جنیو به (پیشکته و تووه یه که مه کان) (السابقون الأولون) ده دریت، ههروه ها سه رگوزه شته ی کوشتنه که ی ده خویریتته وه که زۆربه ی درۆ و ده له سه یه، جا ئەو که سه ی که ئەم کاره ی داهینا وه مه به سته ی کردنه وه ی ده رگای ناشوب و بهش بهش کردنی ئوممت بووه، وه گه رنا مانای چیه ئەم یاده هه موو سالیک دوو باره بکریتته وه و خوین بریژی و رابردو گه و ره بکریتته وه خو پپوه ی په یوه ست بکری و باوش بکریتته گۆره کان).

دووهمیان: بیدعهی خوئی و شادی و دابه شکردنی شیرینی و به خشین به مندال و خیزان له رۆژی

کوشتنی حوسهیندا.

له کوفه دا خه لکانیک هه بوون لایه نگر ی ئال و بهیت بوون له سه روی هه موویانه وه موختاری کوری ئەبو عوبهیدی موته نه بیتی درۆزن له گه ل خه لکانیکی تر دا که رقیان له ئال و بهیت بوو له سه روی هه موویانه وه حه جاجی کوری یوسفی سه قه فی، جا بیدعه به بیدعه چاره سه ر ناکری به لکو به بهرپا کردنی سونه تی په یامبه ر ده بیته صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ههروه ک خوای بالا ده فه رموی: ﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ [البقرة ۱۵۶].

هه ئویستی به زید له به رامبه ر کوشتنی حوسهین رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

یه زید ده سته ی له کوشتنی حوسهیندا نه بووه، ئەمه ش دیفاع کردن نییه له یه زید به لکو دیفاع کردنه له هه ق، له وه پیشیش رومان کرده وه که کی حوسهینی کوشتوو ه.

به لام له گه ل ته وه شدا ته هلی سونه ت وجه ماعت به هه یج شیوه یه ک خویشان به یه زیددا نایه ت ، ههروه کو له سه له فه وه هاتوو ه و فه رمویانه : بو که سیک هه یه که بروای به خواو به رۆژی دوایی هه بیته و یه زیدی خوش بویت؟! جا ته هلی سونه خویشان به یه زیددا، به لام ته وه ی هه ق بیته پروونی ده که نه وه، چونکه هه ق له هه ر که سیکی تر عه زیزتره، جا ته هلی سونه نه زیاد ته لین و نه که م، نه

خۆشان تئوی و نه لهعنه تی لی دهکەین، بهلام تئوه راستیه که و تهبیت پروون بکریتتهوه، ههق ههقه و تهبیت بگوتریت، چونکه خه لکانی نه یار و ناحهز له باسکردنی تهمهدا مه رام و ئامانجی تریان ههیه.

ههروهها یهزید که عوبهیدوللای کوری زیادی نارد بو تئوهبوو نه هیلتیت بیتته کوفهوه، فه رمانی کوشتنی پینه کرد، به لکو خودی حوسهین رضی الله عنه گومانی خیری به یهزید ههبوو کاتیک وتی: (یان تئوه تا ریگه م بدن برۆم بۆلای یهزید و بهیعه تی بده می).

< به کۆدهنگی میژوونوسان یهزید حوسهینی نه کوشتوه >

شیخ الاسلام ئیبن تهیمیه ئەلی: (به ئیتفاقی تئوانه ی میژوو دهگوازنهوه یهزید فه رمانی به کوشتنی حوسهین نه کردوه، بهلام بو ئیبن زیادی نووسی که نه هیلتیت حوسهین بیتته والی عیراق و کاتیکیش هه والی کوشتنی حوسهین گهیشته یهزید نارهحه تی خو ی ده رخست و گریانیش له ماله کهیهوه بیسترا وه یه کیکیانی به دیل نه گرت و به لکو ریژی له تهل و بهیته که ی گرت و ریگه شی دان تا گه رانهوه شوینی خو یان.

تئوما تئو ریوایه تانه ی باس لهوه ده کهن که بی ریژی به رانه ر ئافره تانی خانه واده ی په یامبه ر کردوه و وه کو دیلی جهنگ براون بو شام و له ویش به هه مان شیوه بی ریژیان له ئاست کراوه، تئمانه هه ر هه موو ووته ی پوچن، به لکو به نی تومه ییه به نی هاشیمان زۆر به ریژدار ته ماشا کردوه، تهنانه ت کاتیک چه جاجی کورپی یوسفی سه قه فی رۆیشت فاتیمه ی کچی عه بدوللای کوری جه عفه ری خواست، عه بدوله لیکی کوری مه روان تهم کاره ی قبول نه کرد و فه رمانی کرد به چه جاج وازی لی بینی و ته لاقیدا، جا تئوان به نی هاشیمان به گه وره و گران ته ماشا کردوه، تهنانه ت هه رگیز رۆژیک له رۆژان هه یچ ئافره تیکی هاشمی نه کراوه ته که نیزه ک).

جا بۆیه ئافره تی هاشمی له و ماوه یه دا هه میشه زۆر به ریژ و گرانه وه ته ماشا کراوه.

یان ده گوتری سه ری حوسهین براوه بو یهزید، تهمیش به هه مان شیوه ئیسپات نه بووه، به لکو سه ری حوسهین هه ر له لای عوبهیدوللا بوو له کوفه، پاشان حوسهین نیژرا و کهس شوینه که ی نازانیت، به لام تئوه ی مه شه وره هه ر له که ربه لا له شوین کوشتنه که ی سپاردویانه.

هه لویستی ناوهند له ئاست یهزید

شیخ الاسلام ئین تهیمیه دهلی: خه لک له ئاست یهزید دوو په‌ر و ناوهندیکن:

دهسته‌ی یه‌که‌م: ده‌مارگریان بۆی هه‌یه و خۆشیان ده‌وی و ته‌نانه‌ت ئیددیعیای په‌یامبه‌رایه‌تی و مه‌عصومه‌تیشی بۆ ده‌که‌ن.

دهسته‌ی دووهم: ده‌مارگریان له‌سه‌ری هه‌یه و رقیان لییه‌تی و ته‌نانه‌ت کافری ده‌که‌ن و وا ده‌بینن که مونا‌فیع بووه و له‌ روک‌ه‌ش خۆی به‌ موسلمان پيشانداوه و به‌لام به‌دل مونا‌فیع بووه و رقی له‌ په‌یامبه‌ر بووه صلواته‌ن.

ئینجا ته‌لی [واته ئین تهیمیه]: (هه‌ردوو بۆچونه‌که هه‌له‌یه، ئه‌و پیاوه پاشایه‌ک بووه له‌ پاشاکانی موسلمانان و خه‌لیفه‌یه‌ک بووه له‌ خه‌لیفه‌ پاشاکان نه‌ ته‌مه‌و نه‌ ته‌وه‌).

سه‌باره‌ت به‌ کوشتنی حوسه‌ین ته‌وا بیگومان به‌ مه‌زلومی کوژرا و شه‌هیدکرا هه‌روه‌ک هاوشیوه‌کانی تری چۆن به‌ مه‌زلومی کوژران و شه‌هید کران، کوشتنی حوسه‌ینیش سه‌رپیچی کردنی خوا و په‌یامبه‌ره بۆ ته‌و که‌سه‌ی کوشتوویه‌تی یان هاوکاری کردووه یان پی‌ی رازی بووه، ته‌مه‌ش کاره‌ساتیک بوو تووشی موسلمانان هات به‌ هۆی خیزانی وی و هی تریشه‌وه، بۆ خۆیشی شه‌هاده‌ت و پله‌ به‌رزی و پایه‌ بلندیه‌).

ئایا دروسته‌ نه‌فره‌ت له‌ یه‌زید بکریت؟

له‌وانه‌یه‌ له‌ گرنگترین ته‌و روداوانه‌ی که‌ له‌ سه‌رده‌می یزید دا پرویدا بی‌ت پروداوی (حه‌رره‌) و کوشتاری عه‌بدوللای کوری زوبه‌یر و کوشتنی حوسه‌ینی کوری عه‌لی بوو بی‌ت.

به‌م هۆیه‌وه هه‌ندی‌ک نه‌فره‌ت‌کردن له‌ یه‌زیدی کوری موعاویه‌ به‌ جائیز ده‌زانن، هه‌ندی‌کی تریش به‌ پیچه‌وانه‌وه، جا ته‌وه‌ی نه‌فره‌ت‌کردن له‌ یه‌زید به‌ جائیز ده‌زانیت پی‌ویستی به‌ سه‌لماندنی سی‌شت هه‌یه :

یه‌که‌م: بیسه‌لینیت که‌وا فاسق بووه‌.

دووهم: بیسه‌لینیت که‌ ته‌و له‌و فاسقیه‌ی ته‌وبه‌ی نه‌کردووه، چونکه‌ ته‌گه‌ر بی‌ باوه‌ر ته‌وبه‌ بکات

خوای لی‌ی وهرده‌گریت، چ‌جای فاسق؟

سییه: بیسه لینیت نه فره تکردن له که سیکی دیاریکراو جائیزه.

نه فره تکردن له مردوویه کی دیاریکراو جائیز نییه، که نه خوا و نه په یامبهری خوا
 ﷺ نه فره تیان لی نه کردییت، له په یامبهری خواوه ﷺ چه سپاوه فره مویه تی: «(لا تَسْبُوا الْأَمْوَاتَ
 فَإِنَّهُمْ قَدْ أَفْضَوْا إِلَىٰ مَا قَدَّمُوا)»^(۴۹). واته: (جوین به مردوان مه دهن، چونکه نه وان نه وهی که
 پیشیان خستبوو پی گیشتن).

جا دینی خوایش، له سهه جوین بازی بهریا نه بووه، به لکو له سهه ره وشت جوانی بهریا بووه، هه
 بویه جویندان له دینی خوای گه وردها به هیچ شیوهیه ک جی نابیته وه، به لکو په یامبهری خواوه ﷺ
 ده فره مویت: (سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ وَقِتَالُهُ كُفْرٌ) واته: جویندان به موسلمان فاسقیته و ده رچونه له
 فره مانی خوا و کوشتر له گه ل کردنیشی کوفره)^(۵۰).

ههروه ها ده فره موی: (لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَّانِ ، وَلَا اللَّعَّانِ ، وَلَا الْفَاحِشِ ، وَلَا الْبَذِيءِ) واته:
 موسلمان تانه وه شینهه و نه فره ت وه شینهه و جویندهه و زمان پیس و بهد نه دهه نییه.

وه کو ده رده که ویت جویندان به موسلمان فاسقیته، جا که سیش نه یگوتووه به زید له دین
 ده رچووه، به لکو گه وره ترینی نه وهی له سهه ری ده گوتری: فاسق بووه.

نه مهش ههروه کو رونمان کرده وه بهنده له سهه سه لماندن نه وه فاسیقیته ی که له به زید دا
 هه بووه، زانینی نه وهش لای خوای بهرز و پیروزه.

نه وه تا په یامبهری خواوه ﷺ ده فره موی: (یه کهم سوپایه ک که غهزای شاری قه یسهه ده کهن خودا
 لییان خویش بووه)^(۵۱).

جا نه سوپایه به سهه کردایه تی به زیدی کوری موعاویه بووه، له سالی ۴۹ ک، ده لین هه ندیک
 له هاوه له به ریزه کانی له گه لدا بووه وه کو: تبین عومهه و، تبین زوبهیر و، تبین عه بباس و، نه بوو

^(۴۹) (صحيح البخاري) كتاب الجنائز، باب ما ينهى عن سب الأموات، حديث (۱۳۹۳).

^(۵۰) (صحيح البخاري) كتاب الايمان، باب خوف المؤمن أن يعبط عمله، حديث (۴۸).. (صحيح مسلم) كتاب الايمان، باب بيان قول

النبي ﷺ سباب المسلم فسوق وقتاله كفر حديث (۶۴).

^(۵۱) (صحيح البخاري) كتاب الجهاد، باب ما قيل في قتال الروم حديث (۲۹۲۴).

ئە یوب.

ئین کە سیر دەلی: (بە راستی یەزید هەلەیه کی زۆر خراپی کرد کاتیك له روداوی (حەررە) دا فرمانی کرد بە ئەمیری سوپاکە ی موسلیمی کوری عوقبە، سی رۆژ مەدینە حەلال کا، کە بە هۆیە وە ژمارەیه کی زۆر سە حابە و مندالی سە حابە کوژرا).

جا پوختە ی ووتە: ئە وە یە دەیدەینە دەست خواوە، هەر وە کو زە هە بی له بارە یە وە دەلیت: (لا نە سبە و لانجە)، نە جوینی پیدە دەین نە خوشمان دەوی.

شیخ الإسلامیش دە فەرموی: «له سە لە فیشە وە هەر ئە وە هاتو و تو یانە نە خوشیمان دە ویت نە جوینی شی پیدە دەین».

هە ندیکیشیان و تو یانە: «بو مە گەر کە سیك برۆ ی بە خوا و رۆژی دوایی هە بیت خوشی بە یەزید دا دیت».

وصلی الله وسلم وبارك علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه.

مآپەری بە هەشت
www.ba8.org